REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER /BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

APRIL 17th, 1964 - No. 642 - 19th YEAR OF PUBLICATION

Anchorage en Cleveland

Het is moeilijk om ons in te denken wat een angst de mensen in Anchorage en andere plaatsen in Alaska en op het eiland Kodiak hebben moeten doorstaan, toen metterdaad de grond onder hun voeten wegzonk. Wij hebben er allen de foto's wel van in de krant gezien. Het is bijna ongelooflijk, dat de straat in tweeën wordt gesplitst, dat de ene helft op de normale hoogte blijft staan en de andere helft tien voet naar beneden zakt. En wat een troosteloze en verschrikkelijke taak, om de slachtoffers onder het puin vandaan te halen.

Zoiets grijpt de mensen toch wel aan.

Een dezer dagen gebeurde er nog iets anders, dat de mensen aangreep. Onlangs had iemand gezegd, dat de strijdlustigen in de Zuidelijke staten van de V.S. heel best de noordelijke staten in hun aktie konden betrekken. Het is maar al te waar gebleken. Het ging zelfs zo ver, dat een predikant van de Presbyterian Church het als zijn taak zag voor de gelijke rechten van alle mensen op te komen en zijn leven daarbij in de waagschaal stelde. Het droevige gevolg was, dat hij door een bulldozer werd overreden en gedood. De foto, met die levenloze man in de modder gaf wel een uiterst triest beeld, en zo deden de andere foto's die tonen, dat de strijd tussen politie en strijdlustigen toen pas goed ontbrandde.

In welk een tijd leven wij eigenlijk?

Anchorage, — een nog jonge stad in een jonge staat. Veelbelovend en met een energieke bevolking. In een uur tijds ligt een groot deel in puin, worden talloze families in rouw gedompeld en slaat de vrees om ieders hart, dat het opnieuw gebeuren kan. Kunnen wij ons indenken, wat een moed het vraagt om verder te leven?

Cleveland, — een van de vele Amerikaanse steden waar uiteraard wel een goed deel van de bevolking een donkere huid heeft, maar waar taferelen als in Alabama en Mississippi niet voorkwamen. Totdat de vlam van de haat ook naar de stad overslaat en sommige elementen de rust in anarchie trachten te veranderen. Vandaag is het Cleveland, maar wie zal zeggen welke stad morgen aan de beurt is?

En wij weten het allen wel, er zouden nog veel meer gebeurtenissen, spanningen en onrust te noemen zijn. De strijd om de arbeidsvrede op de Grote Meren, de dreigende spoorwegstaking, de toenemende activiteiten van de onderwereld, en ga zo maar door. In welk een tijd en in welk een wereld leven wij eigenlijk?

Dezer dagen verscheen er een "letter to the editor" in een dagblad, waarin de schrijver er op wees, dat deze tijden ons voorspeld zijn in de Bijbel. Hij doelde in het bijzonder op de aardbevingen in Alaska. En deze briefschrijver heeft gelijk.

Maar nu komt de grote vraag, wat wij met die voorspelling doen. Met alle eerbied gesproken, maar wat helpt het ons, of wij tegen elkaar zeggen en het ook geloven, dat de Heiland ons voorzegd heeft dat er aardbevingen zullen komen, dat er tweedracht zal heersen, dat er hongersnoden zullen zijn (en daar weet men in Aziatische landen van mee te spreken!). Wij weten nog meer. Wij weten, dat het niet alleen tussen bevolkingsgroepen tot botsingen zal komen, maar dat de tweedracht zelfs in de kleine kring van het gezin zal indringen. Vader tegen zoon en moeder tegen dochter. Dat weten wij, en dat geloven wij. Maar hoe nu verder?

Als wij de voorspelling, zoals die bijvoorbeeld in Mattheus 24 te vinden is, nauwkeurig lezen, dan treffen ons toch wel een paar bijzondere dingen. Eerst al die gelijkenis van de vijgeboom. Jezus zegt, dat als je ziet, dat het hout zacht wordt en je de knoppen ziet zwellen, dan zeg je niet dat het nog wel even wachten kan voordat de zomer komt. Nee, als je dat ziet aan die boom, dan weet je dat de zomer voor de deur staat. Zo, zegt Jezus, als je die dingen ziet gebeuren, weet dan, dat het voor de deur staat. Dat dus de Heiland niet wel eens in de toekomst komen zal, maar dat wij als het ware Zijn voetstappen in de rommelingen in Anchorage en in de schoten in Cleveland al kunnen horen.

En dan die andere gelijkenis aan het einde, waar het gaat over die trouwe en verstandige slaaf, die de eigenaar over zijn dienstvolk gesteld heeft om hun op tijd hun voedsel te geven. Natuurlijk gaat dat niet alleen over een slaaf of alleen voedsel. Die slaaf had de opdracht om de eigendommen van zijn heer in prima staat van onderhoud te houden en zijn zaken te beheren. Daar hoort bij, dat het dienstvolk op tijd eten krijgt. Die slaaf doet dit natuurlijk, omdat zijn heer het niet anders zou doen.

Het is toch niet een gedurfde exegese, om te zeggen, dat wij zo met de schepping Gods, zo met het ons toevertrouwde moeten omgaan, in onze speciale omgeving en op onze speciale plaats, zoals onze Heer dat zelf zou doen? Daarvoor heeft Hij het immers aan ons toevertrouwd? Wij zijn toch geen rentmeester-titulair? Hij laat toch toe, dat de grond in Anchorage het begeeft en wij kunnen het toch in Cleveland zien, waartoe het leidt, als men zijn rechten opeist op eigen gelegenheid en naar eigen goeddunken? Dit gebeuren werpt toch de slagschaduwen over de gehele wereld van het komen van Hem, van Wien wij belijden, dat Hij zal komen om te oordelen?

Wat wij met die voorspelling doen moeten? Het antwoord behoeven wij niet voor elkaar te formuleren. Dat heeft Jezus al lang te voren voor ons gedaan. Hij was het, die aan die voorspellingen liet voorafgaan: "Ziet toe, weest niet verontrust". Moet U zich voorstellen, als de huizen ineen vallen in Alaska, en als de revolverkogels en projectielen door de lucht van Cleveland suizen, dan zegt de Heiland: ziet toe, let er op, dat je niet ongerust wordt, want het gaat aan Mijn komst vooraf. Let maar op die vijgeboom: ook al is het weer nog guur en al houd je je wintergoed nog aan, de knoppen aan die boom vertellen je, dat de zomer voor de deur staat.

Maar het is alsof Jezus tegen ons er dadelijk bij zegt: zorg, dat alles in orde is als Ik kom. Loop niet van je taak vandaan, maar blijf bezig voor Mij. Doe je dagelijks werk niet voor je eigen bank-rekening of voor je company in de eerste plaats, mar doe het voor Mij. Ga naar de kerk niet in de eerste plaats om er iets op te steken, maar ga er heen om Mij. Maak geen preken of geef geen les in school om een compliment van de mensen, maar doe het voor Mij. Weest niet een goede hostess om van je gasten geprezen te worden, maar wees het voor Mij.

"Zalig die slaaf, die zijn heer bij zijn komst zó bezig zal vinden. Voorwaar Ik zeg u, dat hij hem over al zijn bezit zal stellen."

D.F.

Een hartveroverend tafereeltje, een jongen in Mexicaans en een meisje in Volendams kostuum bieden H.M. de Koningin en H.K.H. Prinses Beatrix bloemen aan tijdens het bezoek aan een kindertehuis in Mexico City. Links Avecita Lopez Mateos, dochter van de President. Rechts op de achtergrond nog net zichtbaar Mevr. Lopez. Mateos.

Wolken boven Soestdijk

De DC-8 stond dinsdag 7 april klaar op Schiphol.

Koningin Juliana, Prins Bernhard en de prinsessen Beatrix en Irene zouden hiermede vertrekken naar Houston in Texas, om vandaar door te reizen voor een staatsbezoek aan Mexico. Een bezoek van niet minder dan negen dagen.

De relaties tussen Nederland en Mexico zijn zeer hartelijk. Prins Bernhard komt er meermalen, Prinses Irene logeerde er bij de President en dus bestond op de Amsterdamse luchthaven grote belangstelling voor dit vertrek. Binnen- en buitenlandse journalisten, radio- en televisiewagens waren present om het nieuws te verzorgen.

Het werd sensationeel nieuws!

Op het laatste moment bleek, dat Prinses Irene verstek liet gaan. Zij ging niet mee. In een communiqué door haar secretaresse en de particulier secretaris van de Koningin aan de pers verstrekt stond vermeld, dat de Prinses op uitdrukkelijke wens van haar aanstaande echtgenoot besloten had reeds nu in zijn werk te delen met alle consequenties van dien.

Daarom ging ze niet mee naar Mexico en zal het huwelijk ook niet in Nederland, maar in het buitenland worden gesloten.

Beelden van en uit NEDERLAND

Op deze mededeling volgde nog een officiële verklaring, n.l. dat H.M. de Koningin en Z.K.H. de Prins met leedwezen van deze beslissing van hun dochter hebben kennis genomen.

Men begrijpt de opschudding, die dit verloop in Nederland verwekte. Reeds twee dagen van te voren was men onaangenaam verrast, doordat de Spaanse prins en zijn verloofde door de Paus te Rome in audiëntie waren ontvangen. Deze Spaanse kroonpretendent houdt er merkwaardige manieren op na, die misschien wel met Spaanse, doch zeker niet met Nederlandse zeden stroken.

Op de dag van de audiëntie verzekerde de Nederlandse Ambassadeur bij het Vaticaan, dat Irene niet in Rome was. Het bezoek is dus geheel buiten onze diplomatieke vertegenwoordiging omgegaan, in strijd met protocol en, laten we maar zeggen, elke vorm van beleefdheid.

Daarbij kwam nu deze houding inzake de reis naar Mexico. Het heet, dat ook Don Carlos mee had gewild met dit bezoek (hij zowel als zijn vader waren 's maandags uit Parijs overgekomen) en toen zulks niet ging, prinses Irene haar beslissing heeft genomen. Een beslissing, die een breuk in het Koninklijk gezin betekent.

Afgezien van het feit, dat een vader en moeder zich moeilijk de wet kunnen laten voorschrijven door een aanstaande schoonzoon, die naar een Nederlands dagblad schreef, een hersenschim najaagt, door aanspraak op de Spaanse troon te maken, zijn ook nu weer constitutionele- en landsbelangen in het geding.

Naar het schijnt, wilde de Carlistische beweging bij het aanstaande huwelijk met grote praal en pracht vertegenwoordigd zijn. Een soort demonstratieve parade dus.

Het Nederlandse volk is nuchter en niet zo spoedig tot felle reacties bereid, maar er zijn bepaalde groepen, die hierin wellicht aanleiding zouden hebben gevonden tot tegen-demonstaties. Daarvoor voelde natuurlijk noch het Hof, noch de Regering. Minister-president *Marijnen* zal dit Prins Carlos, bij diens laatste bezoek aan Sorghvliet (de ambtswoning — het vroegere woonhuis van raadspensionaris en dichter Jacob Cats in Den Haag — van de kabinetsleider) wel duidelijk hebben gemaakt. Temeer is het daarom gelukkig, dat het huwelijk niet in Nederland, maar in het buitenland voltrokken zal worden. Waar is nog niet bekend, naar sommigen menen in Rome, anderen dat het in Parijs zal plaatsvinden.

De Nederlandse Pers is niet mals in haar oordeel over het optreden van Prinses Irene en haar verloofde. Zijn autoritair optreden (en vooral dat van zijn vader) ondervond van begin af critiek, doch ook aan Prinses Irene verwijt men, dat zij, nog niet getrouwd, haar plichten als Prinses van Oranje verzaakt.

Duidelijk is, dat "our charming princess" op deze manier heel wat sympathie verliest. Zelfs is door een kerkeraad de vraag van het al of niet uitsteken van de vlag op haar trouwdag opgeworpen en aan het Centraal Moderamen van de Hervormde Kerk is in dit opzicht advies gevraagd.

Het is alles zeer verdrietig.

Het Koninklijk gezin op Soesterberg, in tegenstelling met de toestand in zovele hoven, een echt Nederlands gezin, waarin een goede harmonie heerste. Koningin

(Vervolg op pag. 2)

•

Z.H. Paus Paulus VI heeft Prinses Irene en haar verloofde Don Carlos maandag 6 april j.l. in audientie ontvangen.

"The Globe and Mail" van zaterdag 11 april j.l. publiceerde een bericht uit de Londense "Financial Times" over de verloofde van Prinses Irene, speciaal in verband met zijn ambities voor de Spaanse troon. Wij nemen het volgende hieruit over:

The Carlist claim to be the pretender to the Spanish throne is not in any case recognized by the orthodox Bourbon supporters in Spain, who say that Hugo is not even a Spaniard; and this view has now been echoed from Austria by the Archduke Franz-Joseph, a Hapsburg descendant who says that if anyone is the Carlist pretender, he is. In Vienna last week he challenged Hugo to stop calling himself the Duke of Madrid, or be dragged into the International Court (at The Hague, of course). Franz-Joseph added that Hugo hasn't even the right to call himself Carlos. "You won't find the name in the Almanach de Gotha."

A search of the Almanach bears this out. Franz-Joseph, on the other hand, is in the direct line from Carlos VII through his mother. Since Bourbons and Hapsburgs tend to measure their claimworthiness by the length of their Christian names, this lady must entitle him to a number of other pretenderships: she was Blanche Maria de la Concepcion Therese Francessa de Assisi Margareta Johanna Beatrice Charlotte Aloysia Ferdinanda Adelgunde Eliza Ildefonsa Regina Josepha Michaela Raphaele de Castile.

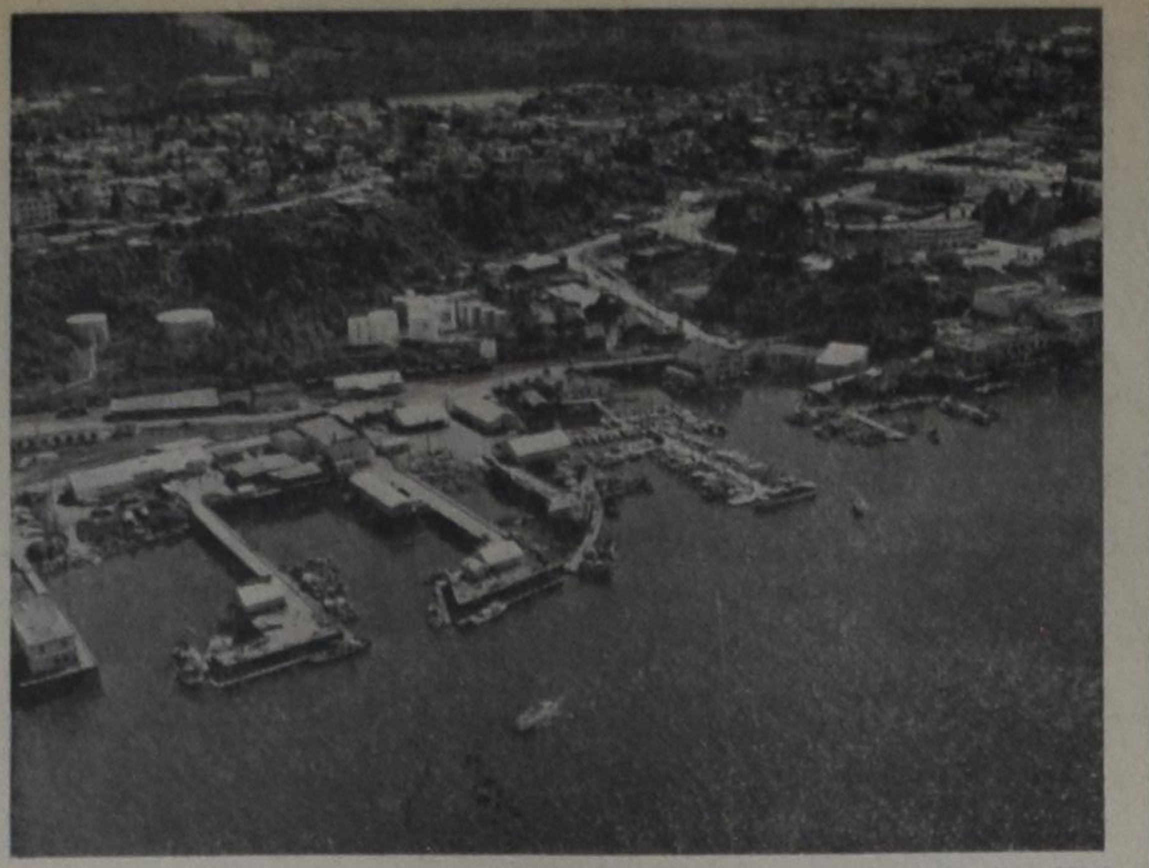

Luchtfoto van Prince Rupert, B.C. In de voorgrond de Yacht Club.

Een Goede Baan in het Warme Noord-Westen

Wij verlieten in de vroege morgen van 15 juli Victoria, de hoofdstad van British Columbia op het prachtige Vancouver Island. De Patricia Bay Highway voerde ons nog even langs de bekende Christelijke School, waar wij ook jarenlang de dienst des Woords hadden bijgewoond, en toen stapten wij aan boord van één van de moderne ferry boten van de regering, welke ons langs vele eilanden naar de grote stad Vancouver bracht. Wij voelen ons altijd verloren in grote steden, dus lieten wij de huizenmassa spoedig achter ons. We snelden langs Highway 1 in oostelijke richting, door de groene, vlakke Fraser Valley, een vlakte welke ons in veel opzichten aan Nederland deed denken. Daar is het vee en daar zijn de boerderijen en daar is de Pitt-polder, aangelegd door Nederlanders. Zonder deze grote Fraser Valley zou onze provincie aan voedselschaarste lijden. Er zijn vele bloeiende Christian Reformed Churches en Christelijke Scholen in deze vallei. Als men op de bumper een sticker heeft van het Back to God Hour, dan kan men er zeker van zijn dat een passerende auto zijn hoorn laat loeien en van waaruit gezwaaid wordt als waren wij de beste bekenden.

Na Chilliwack kwamen de bergen weer dichterbij en spoedig waren wij op een niveau vanwaar wij een prachtig panorama hadden op de snelstromende brede Fraser River. In Hope kruisten wij de rivier en volgden Highway 1 naar het noorden. Reeds spoedig bevonden wij ons in de beroemde Fraser Canyon. Het water van de Fraser dringt zich hier met donderend geweld door de mijlenlange nauwe spleten van het rotsgebergte. Aan de ene zijde verheffen zich menigmaal loodrechte rotswanden omhoog en aan de andere zijde bevinden zich vaak duizelingwekkende, gapende afgronden. De Highway kronkelt zich van de ene zijde naar de andere. Soms moeten de koplampen aan, omdat wij door een tunnel rijden. Overal zijn echo's en holle geluiden. De majesteit van God in Zijn schepping dringt zich hier sterk aan ons op. De bergen zijn zwaar bebost. Hier en daar wordt tot voorzichtigheid gemaand, omdat men in een gebied is, waar landslides kunnen plaatsvinden.

Voorbij Lytton volgen wij de Thompson River. We zijn hier in de z.g. drybelt. Per jaar valt hier zeer weinig regen. De bergen zijn licht bebost en de grond is droog en zanderig. Het is hier zeer warm en koele vruchten, welke wij in een tentje langs de weg konden kopen, waren zeer welkom.

Wij bevonden ons nu op de beroemde Caribou Trail, het spoor waarlangs de eerste pioniers en goudzoekers moeizaam voortzeulden op weg naar de rijke goudvelden. Pauline Johnson, de Indiaanse prinses en dichteres, maakte deze tocht in een Coach Wagon toen zij ging voordragen voor de mannen in hun eenzame kampementen. En Emile Carr, de even beroemde schilderes, reisde langs dezelfde Fraser- en Thompson Rivers op zoek naar schilderachtige geïsoleerde Indiaanse dorpen met longhouses en totempalen.

Voorbij Cache Creek kwamen wij op Highway 97. Highway 1 buigt zich om naar het oosten, in de richting van Banff, dat onder ons is beroemd geworden vanwege zijn leerzame en gezegende conferenties.

Wij hebben het gevoel, dat wij de bewoonde wereld achter ons laten. Er zijn weinig of geen huizen meer langs de weg. De enkele gebouwen, welke wij passeren, zijn uitspanningen uit vroeger dagen en heten 7 Mile House, 150 Mile House, enzovoort. Sommigen hebben nog een antieke koets voor de deur als wilden ze het verleden niet helemaal loslaten. In Clinton, met zijn veelkleurige soda-lake, bezochten wij een klein museum. Daar zagen wij potkachels waarbij trekkers en pioniers hun halfbevroren voeten warmden, er waren antieke geweren en bijlen van pelsjagers en veel Indiaanse kostbaarheden natuurlijk.

In Williams Lake zaten we in het hartje van Cowboy land. Vele mannen lopen er nog op de oude romantische wijze bij. Enorme laarzen en hoeden en snorren. Rodeo's en messen en saloons en oude geveltjes. De tijd heeft er stilgestaan. Dat is althans de indruk welke de tourist krijgt. In werkelijkheid is Williams Lake een bloeiend veetelers dorp.

Er zijn grote ranches met beefcattle en daar is de moderne Dutch Dairy Plant. Enkele mijlen noordelijker passeren we The Netherlands Overseas Mills Ltd., een dorp op zichzelf met een grote houtzagerij. Even stroomt een gevoel van Hollandse trots door ons heen. Wij weten, dat deze maatschappij nog andere ondernemingen dan deze in Canada heeft. Is het geen voorrecht, dat Nederlanders mogen meewerken aan de ontsluiting van dit prachtige land, cultureel en . . . geestelijk?

Wij hebben geen tijd om Barkersville, de ghosttown van de goudzoekers, te bezichtigen. Na te hebben overnacht in het aardige plaatsje Quesnel (alles lijkt hier nieuw en modern) snellen we in de richting Prince George. Een beer en een wolf kruisten onze weg. De beer met lange slepende gang, de wolf met ferme fiere tred. Maar laten we ons niet in beren vergissen. Als het moet, kunnen ze snel vooruit.

In Prince George woont Home Missionaris G. J. Polman. Als het moet reist deze ijvere zendeling honderden mijlen noord naar Dawson Creek, zuid naar Williams Lake, west naar Prince Rupert en oost in de richting Jasper. In Prince George zelf is een jonge, bloeiende Christian Reformed Church aktief in evangelisatie- en radiowerk. Maar deze stad, hoewel het vele nieuwe Hollanders trekt, is niet het doel van onze reis. Wij gaan wonen in een andere "Prince", in Prince Rupert. We volgen nu Highway 16 in westelijke richting. We zitten nog diep in het binnenland, maar we willen terug naar de kust, naar het water. Het water heeft ons altijd getrokken. Maar dat betekent, dat er nog een tocht voor ons ligt van meer dan 500 mijlen.

De eerste plaats van enige betekenis langs Highway 16 is Vanderhoof, gesticht door een gelijknamige oldtimer uit de States, naar men ons vertelde.

Fort Fraser heeft enige historische plekjes, waard om even uit te stappen.

Bij Burns Lake komen wij in de Bulkley Valley. Het is een gebied, dat wij New Holland zouden kunnen noemen en waarvan een Canadees mij verzekerde: "If they but only unite, they could take over."

Daar in Houston is meer dan het halve dorp Hollands, ziet U. En ze zijn blijkens advertenties in Calvinist-Contact nog niet tevreden. Men wil dat er nog grotere drommen mensen naar Houston komen.

Het dorpsbeeld wordt beheerst door twee grote kerkgebouwen, dat van de Canadian? en dat van de Christian Reformed Church. Eén heeft een echte Hollandse haan op de toren, alsof het zeggen wil: *mijn* haan moet koning kraaien en de ander heeft de Christelijke School vlak naast haar kerkgebouw, alsof het zeggen wil: de Christelijke School is eigenlijk *onze* school. Toch vonden wij die haan leuk en waren wij blij met die Christelijke School. Mochten alleen de bergen rondom Houston wat meer vrede dragen en de weelig begroeide heuvels, welk het dorp rijk is, wat meer heilig recht. En dat de bede in aller hart sterker mag oprijzen: Uw Naam worde door ons geheiligd in het land en onder het volk waar wij wonen.

Dan volgen Telkwa en Smithers. Vele Hollandse settlers, weer kerken en een school. Het hoofd van de school is een Canadees, die tot de Christian Reformed Church is overgekomen. Het Christian Reformed "element" domineert in deze plaatsen. Er is een grote taak, een heilige roeping, er is iets zichtbaars van het Koninkrijk waarom wij bidden. Maar het lijkt allemaal zo nietig in dit Bulkley dal aan de voet van de vele 8000 voet hoge sneeuwbergen. Daarboven: de strak blauwe hemel. De mens is van nature zo klein. Dat is hij zich niet altijd bewust. God alleen is groot. Maar God wil in Zijn uitverkiezende liefde dat kleine gebruiken voor grote dingen, ook hier waar het noorden ontsloten wordt. Het bruist van jong en fris leven, ook in de kerk. Volgens de statistieken zijn wij een kerk van de toekomst. Vele Canadese kerken zijn leeg en vervallen, letterlijk en figuurlijk. Dat zal straks nog duidelijker blijken in Prince Rupert, de "oude" vissersplaats aan de kust.

Na een adembenemende toch komen wij in Terrace. Na Hazelton en Kitsekuckla, de schilderachtige Indiaanse bergdorpen met hun oudere huizen, totempalen en begraafplaatsen, vallen de moderne huizen en het moderne stadsplan van de nieuwe beschaving ons op. Daar is de Hollandse bakkerij op de hoek, daar is de Duitse Coffeeshop met allerhande Hollandse lekkernijen, waarvan de eigenaresse zich om een of ander reden Marlene Dietrich noemt . . . .

De Christian Reformed Church is tweemaal zo groot als de Anglican Church. Een Presbyterian Church is er niet. Hieruit blijkt weer de mogelijkheid van meer invloed op de omgeving. Gemeente en kerkeraad hebben het verstandige plan het kerkgebouw te verkopen en een school te bouwen, waarin ook kerkdiensten kunnen worden gehouden. Een groot terrein is reeds aangekocht. Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst, weet men, dus wordt er hard gewerkt voor Christelijk Onderwijs.

Terrace ligt in een grote vallei van de Skeena River. Vanuit het dorp loopt een Highway naar Kitimat, waar de wereldberoemde aluminiumfabrieken zijn. Het plan is om hier nog meer industrie te vestigen, dus mag worden verwacht, dat Terrace en Kitimat een grote toekomst tegemoet gaan. De aanwezigheid van veel bergwater maakt dit alles mogelijk. Tussen beide dorpen ligt het mooie Lakelse Lake, waar Zondagsscholen hun "dagje uit" kunnen vieren en waar de hotsprings zijn, welke zwemmen in wintertijd mogelijk maken. Terrace heeft enkele farms en groentekwekerijen. Westelijk van Terrace tot aan de kust zal men tevergeefs zoeken naar farmland.

Het is dan nog 95 mijlen naar Prince Rupert, het eindpunt van Highway 16. De wegverbinding tussen Terrace en Prince Rupert is pas gedurende de laatste oorlog tot stand gekomen. Hier is de korte geschiedenis van Prince Rupert: Vroegere settlers vestigden zich aan de mond van de brede, machtige Skeena River. Zij noemden hun dorp Port Ellington. Als de spoorwegmaatschappij de railroad nu maar langs de zuidoever van de Skeena wilde leiden, dan was Port Ellington *de* havenstad

(Vervolg op pag. 5)

THE CHRISTIAN LABOUR ASSOCIATION OF CANADA

will hold its

Twelfth Annual Convention

on

SATURDAY, APRIL 25, 1964

in

Cousin Don's Restaurant

74 NORTH QUEEN STREET

Just north of the Queensway, Toronto, at Highway 27 and the Queen Elizabeth Way. (Turn onto Queensway from Highway 27.)

DR. CALVIN SEERVELD will deliver the keynote address:

CHRISTIAN WORKERS, UNITE!

DR. H. EVAN RUNNER will briefly address the morning session.

Business Session 10 A.M. Educational Session 1.30 P.M.

Everyone is welcome.

ATTEND THIS INSPIRING CONVENTION

WOLKEN BOVEN SOESTDIJK

(Vervolg van pag. 1)

Juliana, de Prins en de Prinsessen leven temidden van ons volk en niet op een afstand. De sombere tekening in Samuel 8 van een koning (een absoluut Oosters vorst) gegeven, die het beste, tot de zonen en dochters van het volk, opeist, en waarvan de conclusie luidt: "Te dien dage zult gij jammeren over Uw koning dien gij gekozen hebt", past niet op de situatie in Nederland.

De verhoudingen in Spanje liggen blijkbaar nog geheel anders. Voor ons gevoel dragen die nog een feodaal karakter. Men moet nu net met dergelijke praktijken de Nederlanders aan boord komen, wil men tegenstand oproepen. Reeds in de oude tijd kwamen zij op voor hun privilegiën en vrijheid.

Alles bij alles, een jammerlijke gang van zaken!

De overgang van Irene naar de Roomskatholieke Kerk, de miserabele geheimhouding daarover, later de geheimzinnigheid bij haar verloving, nu een audiëntie bij de Paus waarvan niemand wist en tenslotte een breuk met haar familie — de glorie ebt weg.

Ergens las ik: "Het Koninklijk Huis schudt op zijn grondvesten". Deze uitspraak lijkt mij overtrokken.

Ook nu heeft H.M. de Koningin met haar Kabinet de enig juiste houding aangenomen en heeft de moeder het verdriet moeten dragen van een stap, die zij als Koningin had te nemen.

Wel geeft dit verloop een bijzonder accent aan de vraag, of een Roomskatholiek aanvaardbaar is op de troon?

Zoals wij reeds eerder schreven, bevat de Grondwet hierover geen bepaling. In 1815, toen de vereniging met België tot stand kwam, werd het voorschrift, dat de Koning tot de Hervormde Gemeente moest behoren, geschrapt.

Zowel in de Eerste Kamer als op de jaarvergadering van de Christelijk-Historische Unie is deze zaak ter sprake geweest.

Dr. Beerekamp (C.H.U.) zei in Senaat: "In het hypothetische geval van goedkeuring van een huwelijk zal de spanning tussen het C.H.U. beginselprogram en het op de troon helpen van een R.K. vorst voorlopig nog groot en onder bepaalde omstandigheden zelfs te groot zijn".

Ook de partij-voorzitter *Mr. Beernink* legde sterke nadruk op de traditionele binding tussen de reformatie en het Oranjehuis.

Bij de Antirevolutionairen ligt een nuance-verschil. Natuurlijk wensen ook zij geen Roomskatholiek Koning. Doch de geestelijke vrijheid, die men voor zichzelf opeist, kan men moeilijk aan een ander, óók niet aan een landvorst, ontzeggen. En waar de Grondwet zwijgt, is het moeilijk op grond van traditie een standpunt in te nemen, dat feitelijk indruist tegen het door je zelf beleden beginsel. In de strijd tegen Spanje ging het juist om gewetens- en *godsdienst*vrijheid..

Te hopen is, dat de vraag een hypothetische zal blijven. Velen zouden een Republiek prefereren boven een Rooms Koningschap. Doch dit is een gevoelsoverweging.

Voorshands zijn we nog niet aan het "jammeren over Uw koning(in)". Integendeel, Juliana is Regina par excellence!

Cn.

Den Haag, 8—4—'64

CONVENTION

Christian Trade Unions of Canada

SATURDAY, APRIL 25, 1964

2.00 o'clock p.m.

CHRISTIAN EDUCATIONAL CENTRE

West 5th St., just south of Mohawk Rd., Hamilton, Ont.

Speaker: D. C. McNEILL,

Director of the Apprenticeship Branch of the Ontario Dept. of Labour.

You are cordially invited

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 3-1334

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280

Agent Canadian National Railway

Vraag nu Uw

Sociale Verzekering Nummer aan

Uw regering gaat Sociale Verzekerings Nummer Kaarten uitgeven in plaats van de werkloosheidsverzekering nummers die het merendeel van de tewerkgestelde mensen tot nu toe heeft gehad. De nieuwe nummers zullen de regering in staat stellen om moderne kantoorroutine te gebruiken voor groter doelmatigheid in de behandeling van werkloosheidssteun en tevens andere uitkeringen zoals voorgestelde pensioenplannen.

Om deze redenen wordt U verzocht om een Sociaal Verzekerings Nummer aan te vragen, zelfs indien U geen bijdrager bent aan het werkloosheidsverzekeringsplan.

INDIEN U EEN EMPLOYÉE BENT zal Uw werkgever U een aanvraagformulier uitreiken. Vul het in en geef het prompt terug aan Uw werkgever.

INDIEN U WERKLOOS BENT en steunuitkering ontvangt dan dient U een aanvraagformulier in te vullen wanneer U zich persoonlijk of schriftelijk meldt bij de U.I.C.

INDIEN U EEN WERKGEVER BENT die ingeschreven staat bij de Commissie, dan zult U automatisch aanvraagformulieren ontvangen. Indien NIET ingeschreven bij de Commissie, stelt U zich dan s.v.p. in verbinding met Uw plaatselijk U.I.C. bureau, zodat men U formulieren kan toezenden. Deel de aanvraagformulieren uit aan Uw employées, laat ze invullen en stuur ze prompt tegelijk terug, niet individueel, naar de Commissie.

U KUNT BEHULPZAAM ZIJN DOOR UW AANVRAAG VLUG EN NAUWKEURIG IN TE VULLEN

UNEMPLOYMENT INSURANCE COMMISSION

OTTAWA

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Please inform us immediately of any change in your address.

Het Vaticaanse Concilie

door Paul Tameling

4

ONZE HOUDING

Verandert er werkelijk zoveel in de Rooms-Katholieke kerk? Deze vraag wordt zowel ontkennend als bevestigend beantwoord. Er zijn mensen, die geen heil zien in een gesprek met Rome, want de paus is nog steeds onfeilbaar, Maria wordt nog steeds vereerd en het dogma van de transsubstantiatie blijft gehandhaafd. Er zijn anderen die de nadruk leggen op een geleidelijke terugkeer tot de Bijbel — het twee-snijdend zwaard! — een herontdekking van de preek en de deelname van de leek aan het kerkelijke werk.

Wat moet nu onze houding zijn? Meer dan één houding is mogelijk. Er zijn twee uitersten. Er zijn mensen die het een onbegonnen zaak vinden. Zij beschouwen elk samenspreken een verraad van de reformatie. Er zijn anderen die al dromen over een eucumenisch paradijs en geloven in een mogelijkheid om de verschillen op te lossen. Deze verschillen zijn immers door de eeuwen heen gegroeid. Wanneer we samen terugkeren tot de begintijd van de kerk dan zullen we elkaar weer vinden in de ware Katholieke Kerk. Zo eenvoudig als beide uitersten het voorstellen is het beslist niet. Er zijn verschillen èn er voltrekken zich veranderingen. Om dit duidelijk te maken willen we twee punten van verschil noemen, waarin we tegelijkertijd iets van de verandering bespeuren.

Een van de brandpunten welke in discussie is op het concilie en in de R.K. pers in het algemeen is de status van de paus. Is de paus het enige hoofd der kerk? Is hij onfeilbaar? Of moet de kerk geregeerd worden door de paus en de bisschoppen? (de collegialiteitsidee).

Op drie onderdelen **van de roomse** kerkregering zullen we moeten wijzen: Christus als het Hoofd, die werkt door de Heilige Geest; de paus als opvolger van Petrus en de bisschoppen als bestuurscollege. Om met de paus en het college van bisschoppen te beginnen, E. Schillebeeck zegt er in *Kultuurleven* het volgende van:

> "Terwijl de Paus de persoonlijke opvolger van Petrus is, zijn de bisschoppen elk niet de persoonlijke opvolger van een bepaald apostel, maar als college is het wereldepiscopaat collegiaal de opvolger van het college der apostelen.
>
> Een bisschop is lid van het apostolische college dat *als college* tesamen met de Paus *heel* de Kerk leidt, bestuurt, onderwijst en heiligt. Het hoogste gezag is dus collegiaal, niet een monarchisch gezag van één man, de Paus, maar door een college van bisschoppen, waarvan evenwel de Paus het hoofd is.
>
> De hoogste macht is bij definitie collegiaal: "Petrus met de elf", zoals de Handelingen het zeggen (prooftext!); en deze collegialiteit impliceert de Paus als het hoofd van dit college, zodat er zonder de Paus geen sprake is van college. Alleen de Paus bezit het primatiale recht in dit college, hij is de laatste bindende eenheidsfactor van deze collegialiteit. Het fundament van dit alles is het *sacrament* van de bisschopswijding. Deze bisschopswijding is het sacrament van de apostolische successie, voortzetting van het apostolische college."

De vraag is nu: waar is de plaats van Christus in de kerkregering? Hierover wordt gezegd:

> "Het universele gezag over heel de Kerk van de bisschoppen als college komt niet van de Paus, maar rechtstreeks van Christus zelf.
>
> Concreet gaat het om de souvereine Geest van Christus, de Heilige Geest, die zich bedient van het apostelcollege, dat Hij zichtbaar in bezit neemt, om geheel de Kerk te leiden en te behouden in de eensgezindheid en de Wijsheid Gods. 'Ex sesé', d.w.z. uit kracht van het aanwezige geheim van de Geest Gods, is het apostolisch college en daarin de Petrusfiguur, een door de Geest Gods beveiligde zuil der waarheid. En de Geest Gods zorgt ervoor dat de Paus geen dogma kan bepalen *tegen* de eensgezindheid van het wereldepiscopaat in, zoals ook het wereldepiscopaat geen dogma kan bepalen tegen de Paus in."

Met opzet ben ik wat uitvoerig geweest zodat U duidelijk kunt zien dat de R.K. Kerk nog steeds een apostolische successie belijdt, de paus als opvolger van Petrus beschouwt. Daarin is niets veranderd. Aan de andere kant is het collegialiteitsidee een heel wat bijbelser vorm van kerkregering en de nadruk die er gelegd wordt op de leiding van de H. Geest, waardoor Christus Zijn kerk regeert, is een verandering ten goede. De vraag is echter, heeft de geschiedenis der kerk niet vaak bewezen dat een college van kerkregeerders ook kan falen, zodat het niet zonder meer duidelijk is dat de H. Geest onmiddellijk door de bisschopswijding de kerk bewaart bij de waarheid?

Wij geloven dat de kerk altijd weer moet luisteren naar het geopenbaarde Woord van God, waardoor de H. Geest de kerk van Christus leidt.

Toch moet het ons verblijden dat Christus **Zelf** weer zichtbaar wordt over de schouders van de vergoddelijkte paus en de dictatoriale bisschoppen.

Eén van de grootste struikelblokken is de Maria-leer. Wat de **plaats van Maria is in het werk** der verlossing, is een beslissende vraag. Wordt Christus overschaduwd door Maria? Wordt Maria vereerd en aangebeden? Wij moeten goed inzien dat het verschil met Rome voornamelijk een zaak is van de souvereine genade Gods. Daarom moeten wij vooral aan de Maria-leer veel aandacht schenken.

Laat ons beginnen met enkele citaten uit een artikel van Thomas Sartory, getiteld: "Does Christ's mother divide us?" geschreven in *Theology Digest*.

> "The Catholic Church has a different view on the significance of human nature, of the being of the creature before God. When God creates the creature, he wills and affirms it. He gives it its own individual reality and never extinguishes it, even when its earthly life ends."

Hetzelfde moet nu ook van Maria gezegd worden. God heeft haar geschapen met een bepaald doel en haar daarvoor ook "ingericht". Deze **structuur** is een eeuwigheidswerk. Daarom moet Maria zonder zonde geboren zijn en wordt ze opgenomen in de hemel en heeft een belangrijke taak in de hemel. Daartoe is ze door God verordineerd. De schrijver zegt daarom ook:

> "The love which Catholics have for Mary is *basically* (italics mine) a love which joins our wills with God's in love for her. The consistent O.T. theme that God chose man as a covenant partner is embodied in Mary who spoke her *fiat* of personal devotion to God."

Wat nu het genadewerk van Christus betreft, gelooft de R.K. kerk dat God daartoe de mens ingeschakeld **heeft**.

Yves Congar sums up the Catholic-Protestant controversy thus:

> "For us (R.C. Church) grace is an act of God and a reality in created nature as the consequence of it, a 'physical' effect which really transforms the creature's existence. For Protestants grace is only an *act* of God. Hence God is the only subject of grace. They do not see man cooperating in the reception of grace. When God confers a gift, we are interested in the gift itself, in the dignity and power it confers on the man receiving the gift. Protestant thought does not want to pay any heed to the gift, but only to the giver, God."

In deze woorden vinden we duidelijk het verschil dat ook in onze tijd onveranderlijk is. Toch is er ook in de R.K. kerk veel critiek op een verkeerde Mariaverering.

> "If on the Catholic side there is no indication of *moderation* (italics mine) in devotion and dogma(!), we are unwittingly harming Marian devotion within Christianity. And so it would be more helpful to have more studies in depth of Marian dogmas and fewer pietistic biographies of Mary."

Ook in de R.K. kerk ziet men terdege het gevaar van een Mariaverering die Christus op de achtergrond schuift. Ook in de R.K. kerkleer is de genade uiteindelijk te vinden in Christus. Daarom kan Thomas ook schrijven:

> "Clearly these are conflicting views, but not *absolutely* (italics mine) so; thus the problem of grace (and Mariology) is not necessarily a source of division."

Hiermee kunnen wij het nooit eens zijn. De Bijbel leert ons dat alleen het werk van Christus tot onze zaligeid dient. Daarom zullen wij in elke discussie ook altijd terug moeten keren naar de Bijbel. Aan de andere kant mag het ons toch niet ontgaan dat het verzoeningswerk van Christus weer duidelijker naar voren komt, ondanks de Marialeer.

Ik hoop dat U door deze twee voorbeelden een duidelijker idee gekregen hebt wat voor verschillen er zijn en welke veranderingen (verschuivingen) er plaats vinden in de R.K. kerk.

Maar de vraag blijft: wat moet nu onze houding zijn? Stel u voor dat er twee dokters zijn die beide een patient een medicijn moeten voorschrijven. Het geval wil echter dat de ene dokter een medicijn voorschrijft welke de andere dokter gevaarlijk acht voor de patient. Moet nu de ene dokter toegeven omdat hij zijn collega niet voor het hoofd wil stoten of zal die ene dokter zich maar terugtrekken omdat hij niet de huisdokter is? Om verschillende reden gebruik ik opzettelijk dit voorbeeld. Het moet ons goed duidelijk zijn dat in de discussies met Rome het niet gaat om een theologisch steekspel of om een eucumenische geste (het zit nu eenmaal in de lucht). Het gaat ons om een medicijn voor de patient, de R.K. kerk. Daarvoor is het concilie bijeengekomen. Dat erkenen de R.K. 'huisdokters' evengoed als de protestantse 'adviserende dokters'.

De R.K. kerk zoekt naar een medicijn. Daarom moeten wij als protestanten ook geïnteresseerd zijn in de ontwikkeling van de R.K. kerk, vooral omdat wij door gesprek en geschrift een mogelijkheid hebben om het evangelie als hèt medicijn aan te bieden. Wanneer wij alleen maar deelnemen om vrijheid te bewerkstelligen voor onze Spaanse geloofsgenoten — wat erg belangrijk is — maar wij ons om de R.K. kerk zelf niet bekommeren, dan zien wij onze taak niet juist. Wanneer wij in het gesprek over Maria alleen maar zeggen dat het zo niet in de Bijbel staat, zonder te wijzen op de souvereine genade Gods die door het Maria-dogma schade lijdt, dan wordt het wel een theologische discussie, maar laten wij niet duidelijk uitkomen dat alle discussiepunten betrokken zijn op het medicijn der genade. De R.K. gelovigen zullen in onze manier spreken, in het benaderen van de onderwerpen, altijd weer geconfronteerd moeten worden met de volle rijkdom van het evangelie. Wanneer wij dan ook overtuigd "neen" zeggen tot de R.K. leer dan moet het een "neen" van een dokter zijn die het recept van de huisdokter afkeurt omdat het schadelijk gevolgen heeft voor de patient. Uit heel onze afwijzing moet dus naar voren komen dat deze houding niet voortkomt uit vrees voor roomse overmacht, maar het welzijn van de R.K. kerk betreft.

Dit kan alleen opgemerkt worden bij de R.K. gelovigen, wanneer de reformatorische boodschap betekenis heeft voor onszelf. Het moet ons ook verrassen wanneer wij lezen "wij hebben vrede met God". Het moet ons doen lofzingen wanneer de predikant bij het avondmaal zegt dat het gebroken lichaam en het vergoten bloed van Christus is tot een *volkomen* verzoening van *al* onze zonden.

Daarom moeten we terwijl we lezen en schrijven over het Vaticaanse concilie onszelf onderzoeken of de reformatorische boodschap voor ons leeft. Ligt er werkelijk zoveel glans over onze kerkdiensten, dat we R.K. gelovigen jaloers maken? Is onze kerkregering altijd zo verheffend, dat men de schoonheid ziet van het presbyteriale stelsel? Of vinden ze onder ons ook een curie en pausjes?

De vraag komt ongetwijfeld op: zal onze houding zoveel uitwerken? Of om nog een belangrijker vraag te stellen: zullen de veranderingen in de R.K. kerk werkelijk een reformatie ontketenen? We zouden een contra-vraag kunnen stellen. Had iemand ooit kunnen denken dat de 95 stellingen van Luther zo'n uitwerking zouden hebben? En toch heeft dit de doorslag gegeven. Wij moeten maar niet te veel rekenen. Wij moeten onze plicht d o e n. Daar hebben we onze handen zeker aan vol. Hoeveel predikanten hebben ooit contact opgenomen met de R.K. geestelijke in hun plaats? Misschien zijn er wel onder hen die op zoek zijn naar het licht. Hoeveel geestelijken hebben de R.K. kerk niet verlaten en zijn atheïst of communist geworden?

Bovendien geloven wij toch in de kracht van het Woord? Luther is door datzelfde Woord tot de bijbelse boodschap gekomen! Wanneer wij nu zien dat de Bijbel weer terugkeert in de R.K. kerk en in de R.K. gezinnen, dan mogen wij niet toeschouwers zijn, maar moeten wij, als Filippus, de vraag stellen: Verstaat u ook, wat u leest?

NASCHRIFT:

In het vorige artikel, dat verscheen in ons nummer van 26 maart jl. was een uitknipsel uit het dagblad "Trouw" opgenomen. Hoewel het bericht uit "Trouw" verband hield met het Vaticaanse concilie, maakte het geen deel uit van Mr. Tameling's artikel. Wij willen dit gaarne hiermede recht zetten.

Red.

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

Groente- en Bloemzaden

LANDBOUWZADEN, VOORJAARS-BLOEMBOLLEN,
STRUIK- EN KLIMROZEN
VRUCHTBOMEN, AARDBEIEN-PLANTEN, ENZ. ENZ.

Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Witlof, Andijvie, Wortelen, Kool, etc. etc.

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, Flamingo-plant, Hertshoornvaren, Begonia Rex, Acalypha, Achimenes, Aphelandra, Beloperone, Bougainvillea, Christusdoorn, Hibiscus, Franse Geranium, Paarse Hang-Geranium, en Geranium Black Vesuvius.

Hollandse of Engelse prijscourant
op aanvrage geheel GRATIS.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

Heb je speculaasjes gekocht, mam?

Natuurlijk. Iedereen vindt ze heerlijk. Mits ze van VOORTMAN's zijn. Die zijn zo lekker gekruid en zuiver van smaak. Moeder weet, dat de paar extra centen besteed aan VOORTMAN's koekjes, goed besteed zijn.

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

Hebt U wel eens speculaasjes op brood geprobeerd? Heerlijk! Maak eens een lunch klaar voor de kinderen met een "speculaas-sandwich"

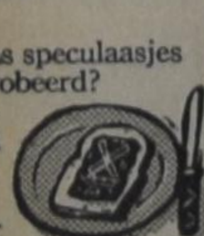

Gebruikt Canada's Populiare Bakpoeder voor alles wat U bakt!

U zult bemerken dat U zich kunt verlaten op MAGIC Bakpoeder voor alles wat U van plan bent om te bakken zoals 4 generaties Canadese gezinnen dat hebben gedaan. Het is een gezinstraditie die U gaarne zult willen overnemen. Gebruik MAGIC in alle traditionele recepten en tevens in dit populaire Canadese recept:

Dadel-Sinaasappel Pudding

Voeg in een ingevette vuurvaste schotel (inhoud 6 kop) bij elkaar het n.v.: ¼ kop keukenstroop, 1 eetlepel geraspte citroenschil en ½ kop sinaasappelsap. Warm de oven vooruit tot 375° (matig heet). Meng en zeef eenmaal, dan zeef in een kom 1½ kop banketbloem eenmaal gezeefd (of 1⅓ kop eenmaal gezeefde normale bloem), 2½ theelepels MAGIC bakpoeder, ½ theelepel zout en ¼ kop fijne geraffineerde suiker. Meng in ¾ kop maisvlokken, lichtelijk gebroken, en ½ kop gesneden dadels zonder pit. Combineer 1 goed geklopt ei, ½ kop melk, ½ theelepel vanilla en 3 eetlepels gesmolten plantenvet. Maak een holte in de droge ingredienten en voeg de vloeibare eraan toe; meng lichtelijk. Stort het geheel over in een klaargemaakte schaal. Bak in de voorverwarmde oven voor ongeveer 40 minuten. Dien het warm op met room.

Goed voor 6 porties.

* Gebruik een Canadese standaard maatkop en standaard maatlepels.

Alweer een fijn product van
STANDARD BRANDS LIMITED

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)

Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks.

1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090. After 5 CR 8-3253

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

GAAT U NAAR
Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

GAAT U EEN NIEUWE AUTO KOPEN ?

Kies dan Uw eigen aflossings plan...

	12 maanden	18 maanden	24 maanden	30 maanden
$ 500	$ 43.96	$ 30.04	$ 23.09	$ 18.92
$1,000	$ 87.91	$ 60.07	$ 46.17	$ 37.83
$2,000	$175.81	$120.14	$ 92.34	$ 75.65
$3,000	$263.72	$180.21	$138.51	$113.48

* Maandelijkse termijn omvat rente tegen 6% per jaar plus bankkosten en kosten van levensverzekering over het onbetaalde saldo.

gaat dan "THE BANK" opzoeken

Indien U een nieuwe auto nodig heeft, geef dan de Directeur van het dichtstbijzijnde filiaal van de Toronto-Dominion Bank een telefoontje. Een Persoonlijke Lening tegen lage kosten van The Bank kan U achter het wiel plaatsen van de auto van Uw keuze.

THE TORONTO-DOMINION BANK

Where people make the difference

Onze Gemeenschapszin ten opzichte van het Christelijk Onderwijs

Wat verwacht kon worden is gebeurd: er is een stroom van brieven binnen gekomen op de twee artikelen van Saskia en van Arie over de Christelijke school. Zoals onze lezers zich zullen herinneren heeft Saskia in de nummers van 7 en 14 februari j.l. een uitvoerige brief geschreven aan Mrs. Grace V. over onze houding ten aanzien van de Christelijke school, met name over onze financiële verplichtingen. Daarop heeft onze medewerker Arie Dof in het nummer van 21 februari j.l. een artikel geschreven hetwelk in feite een open brief was aan Saskia over hetzelfde onderwerp.

Deze diskussie heeft heel wat pennen in beweging gebracht. Wij nemen aan dat nu alle brieven zijn ontvangen, doch wij moeten er meteen bij zeggen dat het een onmogelijkheid is om deze alle in ons blad te publiceren. Wij geven daarom hieronder uittreksels van de brieven waarna wij ons een kort commentaar zullen veroorloven. Wij zullen in dit geval niet de namen van de verschillende briefschrijvers vermelden, omdat sommige correspondenten dit liever niet hebben. Het lijkt ons daarom beter om allen over één kam te scheren.

* * *

"Ondanks dat verschillende argumenten in haar (Saskia's) artikelen waarheid bevatten die overwonnen moeten worden, lijkt het mij beter dat een dergelijke schrijfster maar niet weer aan het woord komt voor het publiek over een onderwerp als de Christelijke school!"

* * *

"*Ik* heb reeds *alle* hoop opgegeven. De Christian Reformed Church is zichzelf aan het steriliseren. Het gaat om een veel belangrijker kwestie. *Niet* over dat schoolvraagstuk. Maar over of ik en mijn vrouw als *ouders* verantwoord zijn of dat we als Calvinistische "roomsen achter de Grand Rapids Synode Paus moeten aanlopen.

Of we in de kerk vrijheid willen laten waar (op z'n zachtst gezegd) twijfel aan de juistheid van de Synode-beslissingen mogelijk is, of dat we de kerk kapot maken door conformiteit."

* * *

"Inderdaad ik vond de geest die uit Saskia's brief Onder de Schemerlamp, ademde, evenals U en Katrien, niet bepaald die geest die eens onze groot- en overgrootouders bezielde in de vorige eeuw. Waarom ik U nu schrijf? Er zijn een paar dingen die me ongelooflijk dwars zitten. Praatjes zijn zo goedkoop ook als ze van een dominee komen. Wij vechten voor het christelijk onderwijs en over de mensen die zeggen: het kan niet betaald worden en zelf hebben ze alles tot televisie toe, wil ik het hier niet hebben, maar over die anderen die wel willen maar beslist niet kunnen gaat het niet op te zeggen "met geloof kom je er wel hoor broeders", en zelf moeten de predikers het onderste uit de kan hebben."

* * *

"Arie, 'Nou - Nou' is een flauw stukje hoor. Dat jij het niet eens bent met Saskia is je goed recht. Maar niet trachten haar artikelen op unfaire manier te ontzenuwen."

* * *

"Misschien wel een beetje aan de late kant, maar toch wil ik bij deze onze hartelijke instemming betuigen met de twee artikelen over het christelijk onderwijs behandeld Onder de Schemerlamp .

U zult hier wel brieven tegenin krijgen, daarom willen wij U laten weten dat wij blij zijn dat deze mening openlijk uitgesproken is en in Uw rubriek opgenomen."

* * *

"Afgaande op de naam van U bovengenoemd blad dachten wij een christelijke courant in huis te halen.

Maar medewerker van Onder de Schemerlamp schrijft zo anti-godsdienstig en goddeloos dat als dit zo door gaat wij Uw blad van uit huis moeten weren."

* * *

"U bent van mening dat de mensen aangespoord moeten worden om te offeren voor de zaak van de Heer. Welnu ik ben van mening dat als die zaak de zaak is van de christelijke scholen, zoals ze nu zijn opgezet, die offers meehelpen tot het zich hoelanger hoemeer isoleren van christenen, die er ook maar enigszins anders over denken. Door haar schrijven heeft Saskia bewezen, wel degelijk over dit probleem nagedacht te hebben en moeten nu de bezwaren die zij uit, en velen met haar, maar afgedaan zijn met de woorden dat ze wel de griep zal hebben? Daaruit spreekt nu een geest die mij niet ligt."

* * *

"Arie overdrijft. Dus beste Saskia, ik zou zo zeggen, raak door Arie's schrijven maar niet in de war. Weet U waar ik wel eens aan denk: aan de farizeeën in Jezus' dagen. 't was gebod op gebod, en regel op regel, lasten zwaar om te dragen; en zo maken ze het hier financieel aangaande de kerk en school, lasten voor velen *te* zwaar om te dragen. Al een moeder met jonge kinderen uit werken moet gaan om het schoolgeld, nee 'k geloof niet dat dat de juiste weg is."

* * *

"Ik maak niet eventjes uit wie van jullie gelijk heeft. Ik vind het te moeilijk en kan er niet uitkomen. Het is gemakkelijk gezegd, eerst de christelijke school en kerk betalen (zoals zo velen zeggen) en dan vertrouwen dat de rest wat we nodig hebben ons bovendien geschonken zal worden. (Matth. 6.)

Ik ken moeders die uit werken gaan, maar dat is niet het antwoord. Moeders horen thuis hè Saskia, en ook (vooral moeders van teenagers) ook vaders horen thuis. Ik ken een vader die 's avonds na zijn zware dagtaak uit werken gaat om wat bij te verdienen om zijn plichten voor de school te kunnen voldoen — als nachtportier in een bioscoop. Is dat dan het antwoord Arie?"

* * *

"Het doel van ons leven is: te leven tot Gods eer, tot verbreiding van Zijn Koninkrijk. Laat ons trachten daar meer naar te leven. Dan maken we ons niet zo druk om een stuk vlees meer of minder. Of we wel gekleed gaan naar de laatste mode. Als de liefde er is tot God en de naaste, geven we meer ons zelf. En dan ook hen, die van weinig moeten leven."

* * *

"Na de artikelen van Saskia was het ons wat "schemerig" geworden, hoewel we in "lichterlaaie" stonden. Evenwel Arie Dof heeft het meesterlijk gedaan! Het griezelig gevoel bekroop ons dat we niet meer wisten hoe of wat. *Niet* inzake christelijk onderwijs, nee, daarvoor moet beter geschut ingezet worden. Het griezelige gevoel betrof Calvinist-Contact zelf. "Kan dat nu maar zo . . ." Niet als "Ingezonden" maar als artikel. En dat waren wij niet alleen. Velen hier met ons. Het zou toch wel goed zijn als deze een dergelijke "afbrekende opbouw" niet weer spuide, in Calvinist-Contact zeker niet. Want, ondanks alles, het doet zijn negatieve werk, pertinent. Gelukkig is er ook een positieve kant — er wordt nu weer eens van gedachten gewisseld. En vooral over de vraag *hoe* het mogelijk kan zijn dat een christen zo verwaterd kan denken - praten en schrijven."

* * *

"Na Uw twee laatste artikelen "Onder de Schemerlamp" gelezen te hebben, heb ik er veel over na gedacht en ook wel anderen over gesproken. De voorstanders van het christelijk onderwijs (niet doordrijvers) hebt U alleen maar bezeerd, maar de tegenstanders weer een machtig wapen in de hand gegeven om het af te breken. Zelf ben ik ook een "propagandiste" en misschien doe ik het wel helemaal verkeerd, want ik vind het soms zo moeilijk. Bij een van mijn laatste bezoeken beriepen ze zich ook op deze "Schemerlampen". Ik ben niet aan het weerleggen ge slagen, ik heb alleen gezegd dat mijn reactie was, toen ik het las, of ik de duivel hoorde lachen. Het is hier zo, dat als iedereen mee deed naar vermogen, zouden kerk, school en high school niet zoveel financiële zorgen hebben. Dan zou het geestelijk leven meer bloeien en de liefde onder en voor elkaar groter zijn. Wij zien dit als een schakel die onverbrekelijk aan elkaar zit."

* * *

"Het is een moeilijk probleem en in het laatste jaar ben ik er anders over gaan denken en zie ik nog *meer* onze verantwoordelijkheid en niet meer zozeer de kosten."

* * *

"Saskia mag pessimistisch zijn geweest, maar ik kan haar schrijven door ervaring als ex-ouderlingvrouw en weduwe tenvolle onderschrijven. Je schrijven is prachtig, Arie, *zo* moest het zijn, maar ik hoop dat ik nooit weer om hulp hoef te vragen."

* * *

"Dan moeten zij ook maar eens beginnen mensen van tafel (blijkbaar wordt hier het Heilig Avondmaal bedoeld, Red.) af te houden, als zij lid zijn van die unions, want dit zijn vaak communistische instellingen, waar mensen lid van zijn, die hun kinderen naar een Christelijke school sturen, omdat zij met dik verdienen die school kunnen steunen."

* * *

"Ik ben van mening, dat wij als christenen het echte offeren totaal verleerd zijn of nooit kenden. Een echt offer gaat gepaard met onszelf *iets* en soms *veel* te ontzeggen."

* * *

"Wij hebben hier een gezin met elf kinderen gekend, waarvan de man o zo graag een farm voor zichzelf wilde. Altijd zei hij echter: 'het kan niet zolang de kerk en de school zoveel kosten'. Maar nu de kinderen wat groter worden krijgt hij zijn eigen farm. En hij wordt gezegend."

"Het is altijd moedgevend te merken, dat er in onze kerken nog mensen zijn, die niet alleen een groot geloof hebben, maar bovendien ook het verstand gebruiken, dat ze van God gekregen hebben."

* * *

Ik weet dat er onder ons zijn, die door dit soort kwesties een breakdown hebben gehad. Nergens vinden zij steun en begrip. En vooral als zij de zaken ernstig nemen, dan kunnen zij ook niet bij de min of meer onverschiligen terecht. Het valt hen ook moeilijk om te spreken, omdat het opgevat wordt als afbrekende critiek."

* * *

"Ik ben dankbaar voor Arie, die onder God's hoogtezon schrijft. Die Schemerlamp praatjes zijn me te "redelijk". Het geloof laat een ander geluid horen. En dat doet Arie. God zij dank."

* * *

"Ik bewonder Saskia. O nee, niet omdat ik het altijd met haar eens ben. Maar omdat ik haar in de jaren dat ik haar gelezen heb, heb leren kennen. En daarbij heb ik ontdekt dat ze met hoofd en hart tracht te brengen wat in naam van ons blad tot uitdrukking komt: 'christelijk contact'."

* * *

Onze briefschrijvers (die wij graag hartelijk dank zeggen voor hun belangstelling) mogen weten dat wij de brieven zowel aan Saskia als aan Arie hebben doorgezonden, zodat deze beide zeer gewaardeerde medewerkers volledig van de correspondentie op de hoogte zijn.

In het besef dat wij hier een moeilijk onderwerp aansnijden willen wij trachten enig commentaar op de verschillende brieven te geven. Daarbij moet het ons eerst van het hart, dat de toon in verschillende brieven zeer teleurstellend is. Wij hebben die gedeelten niet overgenomen, omdat het ons inziens geen zin heeft om verschillende opmerkingen te herhalen. Doch men staat versteld, als men de soms zeer grievende opmerkingen in verschillende brieven leest. Deze grievende opmerkingen zijn zowel gericht aan Saskia, als aan Arie, als aan de redaktie van ons blad. Het wordt hieruit wel duidelijk dat we niet meer behoeven te leren hoe elkaar te "vereten", maar dat we ons nog wel moeten toeleggen op het elkaar verdragen, om niet te spreken van het elkaar liefhebben. Wij willen op dergelijke opmerkingen beslist niet in gaan, maar wij willen trachten alleen het onderwerp met elkaar te bespreken.

Bij het doorlezen van de verschillende brieven viel het ons allereerst op, dat verschillende briefschrijvers, die niet enthousiast kunnen zijn voor de christelijke school, in Saskia's artikelen menen een steunpunt gevonden te hebben. Dit lijkt ons een verkeerde conclusie. Wanneer men de artikelen van Saskia aandachtig gelezen heeft, dan moet het wel zeer duidelijk zijn dat Saskia ook een warme voorstander is van christelijk onderwijs. Het zal ons spijten als wij hiermede iemand een illusie ontnemen, maar wij moeten dit wel zeggen om de lijn van ons denken zuiver te houden. Het ging Saskia niet om het vóór en tégen van christelijk onderwijs, in de briefwisseling tussen Mrs. Grace V. ging het slechts over de draagwijdte van onze financiële verantwoordelijkheid ten opzichte van de scholen. Wij zouden hiermee zeer kort kunnen zijn. Wanneer wij allen gezamenlijk de lasten van ons christelijk onderwijs zouden dragen, zou het ons helemaal niet zo zwaar vallen. Wij nemen een voorbeeld uit de naaste omgeving. In aantallen gerekend zou bijvoorbeeld de Hamilton District Christian High School gedragen kunnen worden door rond 2000 gezinnen. In feite wordt 50% van het budget bijeengebracht door zegge 200 gezinnen. Dat wil dus zeggen dat 200 gezinnen de helft van de last moeten torsen. Het is duidelijk dat het op die 200 gezinnen dan wel zeer zwaar drukt. Waarom komt daar niemand tegen in opstand? Waarom vindt de zoveel gebruikte tekst "Draagt elkanders lasten en vervult alzo de wet van Christus!" op dit gebied geen toepassing? In het civiele leven nemen wij het ook in het algemeen zonder kritiek aan, dat iedereen zijn aandeel betaalt. Het onderwijs in de seculaire scholen wordt bekostigd uit de belastinggelden, ongeacht of iemand kinderen heeft of niet en ongeacht of men zich geheel met het onderwijs systeem kan verenigen of niet. Zo gauw echter het onderwijs privaat is, zoals dit het geval is met de christelijke scholen, komt er verweer tegen deze, als wij dit zo noemen mogen, "hoofdelijke omslag".

Wij laten dit echter verder liggen, omdat iets anders sterker onze aandacht getrokken heeft in de ontvangen correspondentie. In verschillende brieven is de tendenz duidelijk merkbaar de zaak als volgt te stellen (wij zeggen het nu in onze eigen woorden): "De christelijke school is goed, maar het moet niet ten koste gaan van de maaltijd, of wij zijn warme voorstanders van de christelijke school doch wij willen ook met onze beide benen op de grond blijven staan." Als men hierover verder doordenkt dan wordt een scheidslijn duidelijk zichtbaar. Enerzijds ziet men de christelijke school, of in het algemeen christelijke aktie, wenselijk of zelfs noodzakelijk. Anderzijds ziet men de eisen die het "normale" leven stelt als iets van geheel andere aard. Men ziet er een tegenstelling in. Als voorbeeld halen wij nog iets aan uit twee verschillende brieven. Een correspondent vertelt ons van een dominee die gezegd had "als er maar geloof is, dan komt de rest ook wel" en de conclusie die de briefschrijver er uit haalt is deze "dus rekenen behoeven wij niet meer". En iemand anders schrijft "U schijnt er geen bezwaar tegen te hebben over andermans portemonnai te beschikken". Het eerste voorbeeld laat ons duidelijk zien dat de schrijver een tegenstelling ziet tussen geloof en rekenen. De dominee zegt "als er maar geloof is dan komt de rest ook wel", en de hoorders zeggen "als er maar geloof is rekenen we niet meer". En in het tweede voorbeeld presenteert zich iemand die duidelijk te kennen geeft een zekere privé-gebied te beschermen: mijn portemonnai moet je buiten spel laten.

Zonder dat wij het beseffen of waarschijnlijk willen, bedreigt ons hier het gevaar dat wij het leven in tweeën gaan splitsen. Het is een gevaar waarvoor wij steeds op onze hoede moeten zijn. En het komt stellig niet alleen naar voren wanneer wij met elkaar spreken over christelijk onderwijs. In heel ons leven en op alle levensterreinen moeten wij er tegen vechten niet onze persoonlijkheid in tweeën te splitsen, in die zin dat wij met één been staan op het terrein van partikuliere genade, en met het andere been op dat der algemene genade. Wij willen hier nu niet over het algemene en bijzondere genade gaan spreken, wij willen wel trachten het onhoudbare, en ons insziens onjuiste stanpunt te weerleggen als of wij in twee werelden leven. We hebben niet een geestelijk leven en een natuurlijk leven of, om bij de voorbeelden te blijven, het is niet zo dat ik in mijn geloof ergens zweef, en in het natuurlijke leven met beide benen op de grond sta. Of, dat ik in mijn geloofsleven alleen mij laat leiden door mijn gevoel en dat rekenen thuis hoort op het terrein van het natuurlijke leven. Of dat mijn portemonnai of mijn zaken of mijn studie of mijn promotiekansen geen of nagenoeg geen verband houden of kontakt hebben met mijn geloof.

Het moet ons van het hart, dat juist dit ons zo teleurgesteld heeft in de ontvangen correspondentie, dat wanneer het over deze dingen gaat men scherp en zeer kritisch tegenover elkaar komt te staan. Men voelt het als het ware, dat zodra over deze dingen gesproken wordt, er verdedigingswerken worden opgeworpen. Misschien is het zelfs wel zo dat deze en gene, die deze regels leest, z'n stekels opzet. Maar laten wij het nu toch van elkaar aannemen, dat het geen vinding van mensen is, maar dat de Bijbel zeer duidelijk is wanneer het gaat over "total commitment"; met andere woorden dat de redding in Christus en ons geloof in Hem *alles* omvat. Wij voelen er niets voor elkaar te bekritiseren, maar wij voelen er alles voor dat wij elkaar zouden helpen. Te zien en te beleven dat de redding in de Heiland geen vezel van ons bestaan en geen enkele uiting van ons leven onaangetast laat. Het betekent niet dat anderen over ons private leven kunnen beschikken, maar het betekent wel dat Christus alle zeggenschap heeft over onze private leven. Het betekent niet dat als wij geloven wij niet meer behoeven te rekenen, maar het betekent wel dat ook ons rekenen van God uit zou zijn. Het betekent niet dat wanneer wij over z.g. geestelijke zaken spreken, wij niet meer met onze beide benen op de grond staan, maar het betekent juist dat wij in heel ons leven staan op de grond en in de wereld die in en met Christus de onze geworden is.

Over de gehele wereld is de christenheid tegenwoordig druk bezig met de oecumene. Daar kan men moeilijk bezwaren tegen in brengen. Als ergens de *gemeenschapszin* tot uiting moet komen, dan is het zeker in de christelijke kerk. Toch komt het ons voor, dat wij op dit punt nog wel wat onkruid in eigen tuintje kunnen wieden. Het valt niet te ontkennen dat er mensen zijn, die moeite hebben met de basis, waarop sommige christelijke scholen gevestigd zijn (wij denken hier b.v. aan het ingezonden stuk van Mr. Damsma te Clinton, Ont., in ons nummer van 6 maart j.l.). Evenmin dat er velen zijn, die hun kinderen wel naar de christelijke school zouden willen sturen, maar dit om financiële redenen niet kunnen. Wat doen wij voor hen? Voelen wij één met hen, en zijn wij bezorgd voor hen? Het is opvallend dat wanneer iemand in materiële nood is, wij van onze gemeenschapszin graag willen laten blijken. Onze diakonieen zijn op dit punt zeker aktief. Wanneer echter iemand in geestelijke nood is, die, zoals nu wel gebleken is, ook een financiële kant kan hebben, dan laten wij veelal verstek gaan. Wij hopen, niet alleen dat wij op dit punt eenstemmigheid kunnen verkrijgen, doch dat er metterdaad iets kan worden gedaan. Om nog even op het voorbeeld van de Hamilton High School terug te komen, wat zou het een enorme verlichting zijn, als die 1800 gezinnen op zich zouden nemen om mee te dragen, wat nu door die 200 gezinnen wordt gedaan.

Er zijn lezers geweest die het hebben betreurd dat beide artikelen, zowel dat van Saskia als dat van Arie, in ons blad zijn gepubliceerd. Hoe het ook zij, als wij de lichtzijde er van zien, dan hebben deze artikelen ons in de gelegenheid gesteld kennis te nemen van verschillende gevoelens, en tevens om opnieuw aandacht te schenken aan een zaak die uitermate belangrijk is en onze volle aandacht ten volle waard is.

* * *

Wij hebben als het ware een panel diskussie gevoerd in ons blad. En zoals het meestal met panel diskussies gaat, zal waarschijnlijk niet iedereen tevreden zijn. Maar wij moeten ergens ophouden. Vandaar dat wij die diskussie over dit onderwerp hiermede als geëindigd beschouwen.

D.F.

Vaar op de gezellige wijze naar

HOLLAND

op de populaire

"ARKADIA"

20,650 ton • 19 knopen

NAAR AMSTERDAM vanaf

$181

Am. Dollaars
Touristenklasse
Voordelig Seizoen
Halve rondreis*

COBH • LE HAVRE
LONDEN
AMSTERDAM
BREMERHAVEN

Verrukkelijke Europese en Canadese keuken in een luchtgekoelde eetzaal, geriefelijke accommodaties, Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen, een van de grootste overdekte zwembaden ter zee. Dit alles . . . plus een gezellige sfeer met voortreffelijke bediening. Reserveer vroegtijdig voor de beste accommodaties . . . profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*

VANUIT MONTREAL 30 April*, 22 Mei, 12 Juni, 3 Juli, 8 Augustus*, 28 Augustus*, 18 September*, 4 December*.

GA NAAR UW REISBUREAU OF DE

GREEK LINE

400 Craig Street, West, Montreal • 89 King Street E., Toronto
470 Granville Street, Vancouver

Welkom in Canada!

Dit nieuwe land is Uw vaderland. En wij nodigen U uit om U thuis te voelen bij de Royal Bank, waar wij Uw klandizie waarderen ongeacht hoe groot of klein Uw bankrekening ook mocht zijn.

ROYAL BANK

de bank van de sparende man

De ferry naar alle steden en dorpen van Zuid-Oost Alaska, maakt Prince Rupert tot de "Gateway to Alaska". Duizenden Amerikanen komen jaarlijks door Prince Rupert op weg naar hun 49ste staat.

(Vervolg van pag. 2)

van de toekomst. In 1906 landden er echter enige schepen op de kust van Kaien Island, vlakbij de noordelijke oever van de Skeenamond. Timmerlui gaan aan wal en reeds in 1910 wordt er een stad "geïncorporeerd" met de naam Prince Rupert. De spoorwegmaatschappij besluit de railroad langs de noordelijke oever van de Skeena te laten lopen en tijdens de eerste wereldoorlog krijgt Prince Rupert zijn spoorwegverbinding en brug met het vaste land. Port Ellington wordt langzamerhand een ghosttown en Prince Rupert breidt zich snel uit langs de noordkust van Kaien Island. Maar een road landinwaards is er niet. Stoomboten voor de verbinding met Vancouver en Victoria spelen een grote rol. Pas gedurende de laatste wereldoorlog komt de wegverbinding tot stand. Men is nu in staat een prachtige rit per auto langs de Skeena te maken in oostelijke richting. In 1960 kreeg Prince Rupert een sawmill. Een ander groot project was de constructie van een grote fish cold storage plant. Vandaag heeft onze stad 3 grote cold storage plants, waarvan één de grootste van de wereld, met een capaciteit van 14.000.000 pounds. De Canadese regering bouwde een graanelevator aan het waterfront met een capaciteit van 1.250.000 bushels. Honderden Noorse visserlieden vestigden zich in Prince Rupert en maakten de stad bekend als de grootste vissersplaats van de westkust. Er zijn enkele kleine shipyards. In 1950 vestigde de Columbia Cellulose Co. Ltd. een ernorme pulpmill buiten de city, in Port Edward. Veel werk is al gedaan met het oog op de ontwikkeling van honderdduizenden P.K.'s voor electrische energie bij Aiyansh aan de Naas River, hetgeen Prince Rupert zal verzekeren van een enorm "power potential". De Canadian National Railway heeft een railway ferry ship gebouwd voor de kusthandel met Alaska en zuidelijke gebieden. De ferry van Prince Rupert naar alle steden en dorpen van Zuid-Oost Alaska, maakt onze stad tot de "Gateway to Alaska". Duizenden Amerikanen komen jaarlijks door Prince Rupert op weg naar hun 49ste Staat. De stad heeft zich tevens ontwikkeld tot een belangrijke uit- en invoerhaven voor landen als Japan en China. Het zich eveneens snel ontwikkelde achterland met de genoemde plaatsen langs Highway 16, spelen daarbij een belangrijke rol. Zelfs een stad als Edmonton, ver het binnenland in, gaat reeds gebruik maken van de verschepingsmogelijkheid via Prince Rupert. In 1961 werd het vliegveld geopend. Er is een basis voor watervliegtuigen en helicopters, welke de verbinding onderhouden met eenzame geisoleerde gebieden. De regering van British Columbia hoopt in 1964 een moderne ferry-verbinding tot stand te brengen met Victoria. Degenen, die van vissen, jagen, natuur en geschiedenis houden, kunnen hier rijkelijk hun hart ophalen. Er is een modern museum en er zijn veel oude Indiaanse legenden. De lonen zijn hoog, werkloosheid is er niet. In deze snel ontwikkelde stad, is er altijd plaats voor meer arbeidskrachten. In dit verband moge vermeld worden, dat The Columbia Cellulose Co. Ltd., naast haar "Celgar Plant" te Prince Rupert nu ook een Kraft Pulpmill gaat bouwen. Ten nauwste verbonden zal er ook een Hoover Chemical Plant worden gebouwd. Binnen twee jaar zullen er meer dan 1200 nieuwe arbeiders nodig zijn. Vrouwen verdienen in de huishouding $1.25 per uur en in de vele grote Canneries, waar de vis wordt ingeblikt, ontvangen ze een "mannensalaris".

Deze dames kunnen hier hun geld ook goed besteden. Prince Rupert heeft gezellige winkelstraten met even gezellige winkls. Er zijn veel Hollandse artikelen te koop. Downtown heeft niet het moderne uiterlijk van de dorpen in de Bulkley Valley, maar doet denken aan een oude vertrouwde Hollandse stad. Toch zijn er prachtige moderne apartment buildings, waarin ook plaats is voor gezinnen met kinderen. Zelf hebben wij het voorrecht in zulk een apartment te wonen, hoog op een heuvel in een park. Wij hebben uitzicht over de stad en over het water en zien aan de overkant Prince Rupert's prachtige bergen en eilanden. Onze stad is beroemd om haar kleurrijke westelijke hemel en haar zonsondergangen.

Verder is er een modern postkantoor en zijn er moderne hotels en restaurants, waar men alleen maar "met een boordje om" naar binnen mag. Denkt U niet dat het koud is in dit "noorden". De kust met de warme westelijke winden en golfstromingen, geeft een zacht klimaat. Als men dat wenst, kan men miden in de winter picnic — en in één van de vele picnic- en campingsites in de omgeving.

Men zal vragen: maar hoe zit het met de kerk?

De Rooms Katholieke Emigratie Centrale heeft veel RoomsKatholieke Nederlanders naar Prince Rupert geleid. Er zijn zeer weinig Protestantse Hollanders naar Prince Rupert gekomen. Uiteraard hebben wij hier een zeer kleine groep van Christian Reformed mensen. Als men geschikter werk zoekt en onze groep wilt versterken, komt dan naar Prince Rupert. Graag verstrekken wij nadere bijzonderheden. Voor mensen, die vooruit willen, liggen hier mogelijkheden. Doet mee aan "de trek naar het Westen"! Ons adres is: Christian Reformed Group, c/o 203 Skyline Manor, Prince Rupert, B.C.

Brosse, Heerlijke Beschuiten

...ECHT FIJN MET UW GELIEFKOOSDE DRANK!

Voor de beste resultaten, wanneer U ook mocht bakken thuis, verlaat U dan op Fleischmann's Snelrijzende gist. Het blijft weken lang goed zonder afkoeling.

BESCHUITEN
(ZWEIBACK)

Goed voor — ongeveer 6 dozijn beschuiten.

- ¾ kop melk
- ⅓ kop kristalsuiker
- ¾ theelepel zout
- ¼ kop boter of margarine
- ½ kop lauw water
- 1 theelepel kristalsuiker
- 1 pakje Fleischmann's Snelrijzende Gist
- 4 koppen (ongeveer) eenmaal gezeefde bloem voor alle doeleinden geschikt

Breng de melk aan de kook; roer er de ⅓ kop suiker, zout en boter of margarine in. Laat het afkoelen totdat het lauw is. Intussen, meet lauw water af in een grote kom; roer er 1 theelepel suiker in. Besprenkel het met gist. Laat het 10 minuten staan, roer daarna grondig. Roer er het lauwe melkmengsel in en 2 koppen bloem; klop het totdat het smedig en elastisch is.... Voeg er voldoende bloem aan toe om een zeer stijve deeg te krijgen — circa 2 extra koppen. Breng het over op met bloem bestrooide plank; kneed totdat het smedig en elastisch is. Plaats het in een ingevette kom. Vet de bovenkant in. Bedek het. Laat het in een warme plaats rijzen, vrij van tocht, totdat het in omvang verdubbeld is — ongeveer 1¼ uur. Kneed het deeg. Spreid het uit op een lichtelijk met bloem bestrooide plank. Kneed het totdat het smedig is. Verdeel de deeg in 3 gelijke porties. Vorm elke portie in een 12 inch rol. Plaats, goed van elkaar gescheiden, op ingevette koekjesplaten. Laat het rijzen op een warme plaats totdat het in omvang verdubbeld is — ongeveer 1 uur. Bak in een hete oven (400° F.) van 15 tot 20 minuten. Haal het uit de oven en bestrijk het met warm water. Koel af op cakerekken.

Wanneer het koud is snijd de broden op in schijven van ½ inch dik. Plaats de schijven op de koekjesplaten en bak in een matig verwarmde oven (300° F.) totdat ze droog en lichtbruin zijn — ongeveer ½ uur — daarbij om en om kerend gedurende het bakken. Schakel de warmte uit, open de ovendeur en laat de beschuiten in de oven totdat ze grondig zijn afgekoeld.

Een ander fijn product van Standard Brands Limited.

Libby's
weet hoe echte
ZUURKOOL
in te maken!

Heerlijk met Varkensvlees
Libby, McNeill & Libby of Canada, Limited, Chatham, Ontario

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

World Wide Travel Service
300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.
Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.
Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.
Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.
ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280
ME 5-5661

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(31)

Ze is duideijk verrast, wanneer het to haar doordringt, dat hier dat meisje staat... nou ja, de zoveelste bijzondere interesse van Piet. Ze neemt niet de moeite zich in jaloerse gedachten te verdiepen, wanneer haar man met een verhaal thuiskomt van mensen, die in moeilijkheden zitten en zorgen hebben en bovendien: hij is philantroop en zijn interessen gaan afwisselend uit naar beide seksen. En als 't niet zo was? Soedah! Een doktersvrouw moet zich daar niet in verdiepen, want dan kan ze altijd wel jaloers zijn. Die mannen zien zóveel en er komen zóveel vrouwen bij hen te biecht! Zelf heeft ze nooit onder zijn werk geleden. Hij blijft correct, hield van haar, bewéés dat. Natuurlijk, het is onzin om aan elke gril toe te geven en — al is dit meisje een fris, knap ding — het is niet nodig om al wat fris, knap en ongelukkig is direct maar in huis te halen, zoals Piet dat wilde. Wat uit medelijden begon, zou in een flirtation kunnen eindigen. Nee-nee, daar wil ze niet mee zeggen, dat Piet... Maar zo'n kind zal ook wel oog hebben voor de goede partij die een dokter is. Hoe gaat dat? Hij zal er niet aan meedoen, maar als het van één kant komt, is het toch al onhoudbaar. Met die Rie, dat boerinnetje uit Woerden, heeft ze geen last. Hij lust geen spek regelrecht van het varken en als hij haar ziet trekt'ie steevast zijn wenkbrauwen geërgerd op. Dat het zo blijve!

Ze zijn gelukkig — tot dusver en laat ze 't afkloppen — al is het achteraf toch wel wat stilletjes, nu ze geen kinderen genomen hebben. Hij heeft altijd gezegd: "Ik heb bij alle boeren een stel kinderen op stal staan..." en zij vond het zelf zonde, om moedwillig haar lijn te verknoeien. Als ze ooit naar kinderen verlangen zou, kon ze immers gemakkelijk zo'n kleine stumper aannemen? Dat het daar nooit van gekomen is, komt eenvoudig doordat je tegen de drukte opziet van zo'n wicht, dat toch tenslotte niet van jezelf is. Zo zag ze dat vroeger niet in... Jammer. In een oogopslag ziet ze Mie én de vazen,, die naast Mie op de mat staan. "Och, wat een schatjes!" roept ze en ze bukt zich verrukt naar de kunststukken. "Gauw, ga mee naar binnen," nodigt ze, "dan kan ik ze bij behoorlijk licht bekijken."

Zelf neemt ze voorzichtig één vaas in haar armen en neemt die mee naar binnen. Mie — glimlachend — volgt met de tweede.

Wanneer ze daar dan samen naar zitten te kijken en mevrouw Van Loon Mie de vele schoonheden in lijn, vorm en kleur van zo'n vaas laat zien, verwondert Mie zich toch, dat ze hier nu naast een vrouw zit die toch minstens jaloers zou moeten zijn, omdat haar man het zo goed met haar — met Mie — kan vinden. Als immers het dorp er over op z'n kop staat, zou deze dame haar met haar eigen vazen de deur uit moeten ranselen, om de schande, die over haar gebracht wordt. En deze mensen zijn geen christenen, zoals zij zich christenen moet denken. Is het dan toch zo, dat christendom geniepig maakt en kletserig? Probeert een christen zijn eigen schuld en schande te bedekken, door gauw naar een ander te wijzen? Zoals Dini de Leeuw daarnet? Dat is dan toch wel iets, om bloedrood van schaamte van te worden! En iets om geen christen meer te willen zijn? Nee-nee! christen ben je niet om de ander, maar om je zelf. Hoogstens kan je trachten, om de ander te helpen om het óók en beter te zijn...

Midden in een zin stokt ze even, bij de gedachte... Helpen om christen te zijn... helpen om een gelijk span te zijn met de ander... een gelijk juk te dragen...

Ze schudt haar hoofd en gaat verder. Onzin, want Jochem steekt de gek met haar. Het juk is zo ongelijk, dat er nooit sprake van kan zijn, dat ze elkaar als christen vinden. Als christen...? Dat is dus in Christus?

Dan overspoelen de woorden haar gedachten. Je kan niet rustig praten over een vaas en tegelijk een probleem van de eerste orde oplossen. Later... later. Als ze dan tenslotte weggaat, weet ze dat ze een vriendin gevonden heeft. Geen vriendin om regelmatig mee om te gaan, maar wel één waar ze met haar zorgen heen kan. Wat is deze vrouw ongelofelijk wijs en wat durft ze de dingen goed bij de naam te noemen. Zo maar, alsof het de gewoonste zaak van de wereld is, zegt ze: "Fijn hè, dat mijn man je zo heeft kunnen helpen met je inkopen! Als hij het voor iemand opneemt, kan je ook op hem rekenen, dat merk je wel. Het is alleen maar zo jammer, dat hij er gewoonweg plezier in heeft om het hele dorp op stang te jagen. Dat moest hij niet doen, want we moeten hier wonen en van deze mensen eten."

"Ja," zegt Mie, want nu pas is ze over haar stomme verbazing heen.

"Het is natuurlijk onzin van die mensen om zo te kletsen, want bij de één is het jaloezie, bij de ander wraaklust en bij de derde een kwade gedachte over mijn man. Ze zijn dus allemaal ondeugend en — als ze het hun dominee zouden vragen — zondigen ze allemaal nog ook. Om onder dat geroddel uit te komen zou je het leven precies zo in moeten pikken als zij het willen — en dat bestáát niet! Trek er je maar niets van aan, meisje, dat is het beste. Maar maak het niet erger dan nodig is, dat is ook goed."

Dan gaat Mie. De kostprijs van de vazen draagt ze in haar beurs en in haar hoofd zoemt nog de vreugdezang van mevrouw Van Loon: "Kind, hoe is 't mogelijk, dat je voor die prijs zo iets heerlijks kan geven! Als je ooit nog eens zo iets ziet, wil je dan alsjeblieft om me denken!?"

Het dorp koopt. Ondanks alles kóópt het dorp en Mie ervaart het met een bittere, wilde vreugde. Ze voelt immers wel waaróm de mensen haar potten en pullen nemen. Bij de vrouw van de oudste zoon van Grietje Stijn merkt ze het al. Dat mens vroeg ijskoud: "Is nou dat kind van je buurvrouw al geboren? Ik zag onderlaatst juffrouw Huiberts in de kerk en d'r moet daar toch een kleine komen, niet? Ja, je kan er bij dat mens nooit goed hoogte van krijgen, want ze is uit zichzelf al zo... zo..."

"Wel, ik weet er niks van," antwoordt Mie verbaasd. Ze bemoeit zich nooit met buur Huiberts, laat staan met zó iets.

"O nee," grinnikt dan de vrouw. "Ik dacht dat de dokter het je wel verteld zou hebben. Hij komt toch wel eens in die buurt...?"

Door het kleuren is Mie nu ook al heen. Ze bitst niet tegen de vrouw, want het mens is klant en nog een beste klant ook, door het grote, steeds groeiende gezin. Daarom blijft ze vriendelijk, afgemeten, maar vriendelijk en ze doet mee in het verstoppertje spelen van eigen meningen. Die meid houdt het met de dokter: Hallo, Mie, hoe maak je het? De dokter komt toch wel eens in die buurt...?

Die ander roddelt en spreekt kwaad over me: Hoe maken de kinderen het, juffrouw Stijn? De jongste heeft toch mazelen gehad? Fijn, dat hij weer zo opknapt...!

Zo is het heel de dag: ogen kijken onopvallend over brilletjes heen of er onder door. Mannen nemen haar figuur op en glimlachen begrijpend. Hoewel... 't Is anders een schandaal van die meid en van de dokter er bij, zo kort na de dood van de ouwe Lomer. Derk-Jan zou zich in zijn graf omdraaien, wanneer hij d'r weet van had! En een jonge vent met eerlijke bedoelingen staat hij bij die meid in de weg.

Er is heel wat te koop in de wereld op dat gebied, mensen. Dini van Jan de Leeuw loopt ook op alle dagen... ha-ha-ha... een zevenmaandskindje kan het nog worden, want Rien van Gijs de Wit was er rap genoeg bij om haar te trouwen. Maar ja, dat is tenslotte nog in 't nette gegaan en ze stáán voor de gevolgen... maar met die Mie en haar dokter... nou ja, laten we d'r over zwijgen, want wie meent te staan..., je weet er alles van, als je kinders hebt.

Daardoor worden de mensen voor Mie tot handelsbelangen en de merkbare laster neemt ze op de koop toe bij haar winst...

Uiterlijk heeft ze zich helemaal in bedwang en innerlijk, ja innerlijk meestal ook wel. Alleen wanneer ze denkt aan haar eerste tocht langs de rivier, de andere kant op, naar beneden, heeft ze daar wel eens moeite mee. Het was daar zo heel anders, zo eerlijk, omdat ze het deden om haar te helpen. Hier kan ze zich maar niet losmaken van de gedachte, dat het de mensen er om gaat haar eens van dichtbij te zien. Hoe blijft een meisje onder zo iets als met de dokter? Ah, zó! Die moet wel door de wol geverfd zijn, want ze verblikt of verbloost niet!

Zo rijpt ze in één dag — voor haar besef in die éne, zware dag — tot koopvrouw. De pottenvrouw Scherven-Mie.

Daardoor is haar glimlach grim, wanneer ze 's avonds de kas opmaakt. Dat is niet om die kas, want ze heeft enorm gewonnen vandaag, maar ze glimlacht om haar verlies: haar naam ligt over de straat en het dorp trapt er op en loopt er over. Zij heeft daar persoonlijk geen schuld aan en daarom kan ze er niets aan doen, dat dit kwaad voortwoekert. Dat nu al het praatje gaat, dat ze het met de doktersvrouw op een accoordje heeft gegooid voor een paar siervazen. Nou ja, van mevrouw Van Loon is het te begrijpen, want de zaak zelf verandert er geen snars mee of ze dat kind de deur uitsmijt. Ze zal de vrije liefde wel huldigen en dan kan je zoiets verwachten. Neem dan maar gerust een paar mooie vazen voor... ha-ha-ha... het uitlenen van je man. Als dominee De Wet sommige geruchten tegenspreekt — maar hoe moeilijk is dat — wordt hij mee in het schandaal betrokken. Ja, terzijde natuurlijk, want je mag van je naaste geen kwaad denken, maar iedereen weet, dat Mie wel een uur bij hem thuis gezeten heeft en ze zal wel behoorlijk met haar mooie bekje gewerkt hebben en geklaagd, dat het niet zo is en dat het dorp het liegt. Maar is dat een bewijs? Dominee moest toch wijzer wezen... maar ja, een man is een man, zo oud als 't ie wordt. Spreekwoorden liegen niet, mensen en het heet niet voor niks, dat er geen koe bont is, of er is een vlekje aan. Toevallig zal hier nooit een bewijs voor komen, want de dokter... nou ja, die is gehaaid genoeg en die meid is ook niet achterlijk, maar ánders...

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Mr. & Mrs. Peter Spoelstra are very happy to announce the gift of a baby boy

PETER MARK

April 8th, 1964.

71 Green Road,
Stoney Creek, Ont.

Mr. and Mrs. A. te Grotenhuis of R.R. 2, Spencerville, Ont., wish to announce the engagement of their daughter

DIANE HARMIENA
to
LEON JAY HAMILTON

of Grand Rapids, Michigan.

March 14, 1964.

Op 25 april zal het D.V. 50 jaar geleden zijn dat onze geliefde ouders

J. MOES
en
R. MOES—VORDING

in het huwelijk zijn verbonden.

Hun dankbare kinderen:

Hamilton, Ont.:
Jan en Hennie.

Orange, Australië:
Harry en Marie.

St. Thomas, Ont.:
Cor en Alie.

London, Ont.:
Albert en Annie.

Sydney, Australië:
Jan en Shirley.

London, Ont.:
Roelof en Ank.

Towoemba, Australië:
Bertus en Auk.

Strathroy, Ont.:
Klaas en Bertha.

Toronto, Ont.:
Willem en Nellie.

en 35 kleinkinderen.

13½ Wortley Rd.,
London, Ont.

Gelegenheid tot feliciteren zaterdag 25 april, van 7 tot 9, in de basement van de Chr. Ref. Church, Talbot Street, London.

Zo de HEERE wil hopen wij op 25 april 1964, met onze geliefde ouders

ADRIAAN BENSCHOP
en
ADRIANA BENSCHOP—BOS

de dag te herdenken dat God hun 35 jaren geleden in het huwelijk verbond.

"De snoeren zijn ons in liefelijke plaatsen gevallen, ja, een schone erfenis is ons geworden."

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven voor elkaar en voor ons allen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Dubbeldam (Holland):
L. VanValen, Pzn.
I. VanValen—Benschop.

Cannington, Ont.:
George Zekveld.
D. Zekveld—Benschop.

Bowmanville, Ont.:
Robert Dijkstra.
J. Dijkstra—Benschop.

Little Britain, Ont.:
L. Benschop.
A. Benschop—Kwantes.

Hamilton, Ont.:
Chris Kaptein.
J. Kaptein—Benschop.

Bowmanville, Ont.:
Arie Zekveld.
M. Zekveld—Benschop.

Kitchener, Ont.:
John Struyk.
A. Struyk—Benschop.

Little Britain, Ont.:
Shirley Benschop.

Op 20 april 1964 is het 30 jaar geleden, dat onze ouders en grootouders in het huwelijk zijn getreden.

H. BRINK
Z. A. BRINK—VINKE

Dat God ze nog vele jaren voor ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Diny en Hildo Post
en kinderen Hannie,
Susan, Marie.

Gerrit - Jan.

Fort William (Ont.),
R.R. 2.

Grateful to the Lord, we hope to commemorate our parents' and grandparents' 35th wedding anniversary, D.V. Thursday, May 7th, 1964,

EGBERT HIEMSTRA
en
AUKJE HIEMSTRA—ATTEMA

Their thankful children:

Sarnia, Ont.:
Jake & Riemie Vanderheide.

Kitchener, Ont.:
Charles & Tetsie Hiemstra.

London, Ont.:
Stan & Riek Vandergoot.

Sarnia, Ont.:
Bill & Itty Esser.

London, Ont.:
Allen & Tony Hiemstra.

London, Ont.:
Bill & Nel Devries.

Ottawa, Ont.:
Harry & Audry Hiemstra.

London, Ont.:
Ollie & Willy Hiemstra.

Sarnia, Ont.:
John Hiemstra.

London, Ont.:
Delia.
Sidney.

And 23 grandchildren.

175 Clark Side Rd.,
London (Ont.).

The Lord willing we hope to remember on the 19th of April, with our dear parents and grandparents

HENRY A. WINTER
and
JOHANNA WINTER, nee JAGER

the occasion of their 30th wedding anniversary.

Peter and Nellie Winter.
Janet, Yolanda and Bernice.
Grace and Harry Vandezande.
Joyce, Gerald and Richard.
Jake and Alice Winter.
Evelyn and Judy.
Annie.
Berend.
Henry.
John.
Reynold.
Gerda.
Ellen.
Joanne.

45 - 2nd Ave.,
Brantford, Ont.

Op April 26th, the Lord willing, our parents

PETER VANTRIET
and
CHRISTINE S. T. VANTRIET,
nee VANDERVELDEN

will commemorate with us their 25th wedding anniversary.

May the Lord, Who was their Guide and Guardian throughout these twenty-five years, also bless them abundantly in the years to come.

Their grateful children:

North-Surrey, B.C.:
Bill.

Clinton, Ont.:
Peter.

North-Surrey, B.C.:
Joanne.

8147 - 123rd St.,
North-Surrey, B.C.

Op 27 april a.s. zal het D.V. 25 jaar geleden zijn dat onze geliefde ouders

HENDRIK BEKKERING
en
HILLIGJE BEKKERING—
SCHONEWILLE

in het huwelijk zijn verbonden.

Dat God hen nog lang voor ons allen mag sparen.

Hun dankbare kinderen:

Henry.
Jenny & Fred, Verl.
Grace & Teo, Verl.
Gerda.
Garth.
John.
Henk.
Simon.
Elzo.
Alice.
Angeline.
Harry.
Gea.

Box 1285, Taber,
Alta., Canada.

---

2 Serieuze jongemannen zoeken

2 GEZELLIGE MEISJES

om mee te corresponderen. Brieven met foto's a.u.b. Foto's worden op erewoord teruggezonden. Schrijf onder no, 1712 aan Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted immediately, a fully qualified

UPHOLSTERER

Wages up to $ 2.00 an hour. Steady work. Near to Chr. Reformed and Reformed Church. J. Fokkens, 158 West Street, Port Colborne, Ontario. Phone: 835-5089.

With gratitude and thanks to God, we hope to celebrate on April 27, 1964 the 25th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

JACOB TENSEN
TRYNTJE TENSEN—DEKKER

It is our prayer that God will bless and spare them for many years to come.

Their thankful children:

Harry & Marja Marissen,
Michael & Richard,
St. Thomas, Ont.

Peter.

John & Thelma Braaksma,
Jacqueline,
Comlachie, Ont.

Jenny & Bill.
Henry.
Bill.

New Sarum, Ont.

Reception will be held at the Recreation Hall in Aylmer, commencing 8 P.M., April, 24, 1964.

Op de dag van emigratie naar Canada heeft het de Almachtige God, in Zijn ondoorgrondelijke wijsheid behaagd, plotseling tot Zich te nemen onze geliefde broer, zwager en oom

DIRK DYKMAN,

op de krachtvolle leeftijd van 36 jaar, geliefde echtgenoot en vader van A. Dykman—Meurs, Betty, Rudy en Robby.

Jezus uw verzoenend
sterven
Blijft het rustpunt
van ons hart.

Dat hij dit vaderland niet mocht ingaan, maar het heeft verwisseld met het eeuwige, en thans juicht voor Gods troon, is ons tot rijke troost.

H. Dijkman.
S. Dijkman—
Nieuwenhuis.

Betty. Dickie.
William. Sidney.
Charles. Robert.

31 maart 1964.
Victoria, B.C.

---

100 Acre Dairy Farm

6 Mijl van kerk en school in Jarvis, aan Highway 3. 8-kamer huis. L-shape beste barns. Ruimte voor vee en varkens. Grote silo, machineschuur. 20 stuks melkvee en stamboekstier. Vraagprijs $32,000. Down $8,000.

112 Acres Farm

7 Mijl van Dunnville aan grintweg. Groot huis, 8 kamers. Barn, machineschuur. Lichte grond. Vraagprijs $ 15,000. Down $ 4,000.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Wanted:

MARRIED MAN

for dairy and turkey farm. Separate house with bathroom. Christian school buses pass the door. Good wages to reliable man. Contact: Keith Miller, R.R. 1, Dunnville, Ont. Phone 774-4077.

Wanted:

MARRIED COUPLE

for general farm. House available with all conveniences. Please reply to W. Groeneveld, R.R. 3, Simcoe, Ont. Tel. 426-0472.

Wanted:

AN EXPERIENCED UPHOLSTERER

Immediately, for full time work with good wages. Contact — Zuidema's Drapery & Upholstery, 31 McNaughton St., Wallaceburg, Ont.

HULP GEVRAAGD

in moederloos gezin met schoolgaande kinderen. Huis van alle gemakken voorzien. In de omgeving van Kingston. Brieven aan Rein Vandewall, R.R. I, Sydenham, Ont., Canada.

DOCTOR WANTED

8,000—10,000 people, hospital. 3 Christian Reformed Churches, 2 Christian schools. Mild climate, unusual scenery, hunting and fishing, in developing central B.C. Contact Dr. M. K. Weare and/or Rev. P. DeJong, Smithers, B.C.

Wanted:

PLACE TO ROOM AND BOARD

in Hamilton by office girl. Phone: 383-8261.

PENSION AANGEBODEN

in Auburn. Close to Lake Huron. Farm beautifully located in front of Maidland River. Ideal fishing. Half mile from highway. Write or call: Box 75, Auburn, Ont. Phone 526-7254.

Hi Neighbours!

Every year we are asked by many people to give for a worthy cause, and we often hear someone or we ourselves sigh about this continual begging. True, most of the causes are indeed worthwhile and we wish we had money to contribute to them all. We may feel, a line must be drawn somewhere, and then comes the difficult choice of where that line must be.

Then we may meet people who refuse to give a donation to any cause because the money is not all spent where it belongs. Somebody benefits by it other than those for whom it is given. There is some truth in that statement no doubt. There is waste and inefficiency in every human effort. But the people who often complain the loudest about this evil are the last ones to offer themselves for any cause, either worthy or otherwise.

The truth remains that many organizations work hard to bring improvement in our society, be it to control cancer, diabetes, cerebral palsy, crippled children's problems, heart disease, or multiple sclerosis.

Easter has just been celebrated by us all, and I hope you have been enriched again by the miraculous blessing of salvation full and free, followed by a glorious resurrection. Before the season began the Easter Seal Campaign was launched all over the province of Ontario. Perhaps to many of you this was just another project to get your money, others just ignored it and some were generous. I hope the latter was the case with all of you.

You may have wondered vaguely where all the money would go which was collected and I would like to acquaint you with this.

The work among Crippled Children has not always enjoyed so much attention. Up until 40 years ago very little was done to help these unfortunate youngsters. As a matter of fact more progress in the care and treatment of the crippled child has been made in the past 25 years than during the whole previous history of mankind. (I will have to limit this article to the work done only in Ontario, since I was unable as yet to obtain information of a country-wide nature.)

"A crippled child" — we tend to think of a child with a club foot or a brace on its leg, but how wide is the scope of crippling conditions. It includes babies born with cleft palates, deformed or missing limbs, absence of nerve and muscle control, of one or scores of impediments to natural physical development. Disease causes many physical disabilities that can have a life-long affect. Children, too, are prone to accidents which these days of great speed appear to increase rather than deminish.

There are at the present time 16,000 crippled children in Ontario alone. These children have the best opportunity for recovery and cure, thanks to the work done by the Society for Crippled Children of that province. Today, if a baby is born with one or more limbs missing, it is only a matter of months before the child is fitted with an artificial limb. Not too many years ago these children were seldom given this attention until they were ready to walk or had become full-grown.

There are treatment centres where follow-up care is given to help a child to accept the artificial limb and be trained and instructed in its use. Repairs and replacements must be readily available, since during the rapid growth of a child a limb may have to be lengthened three or four times during the year and often a complete new limb is required at the end of the year.

Not only does the Society aid the crippled children but an excellent program of research into the crippling disorders of children is carried out. There is as much interest shown and research done to prevent crippling conditions, as studies made of new techniques in rehabilitation of children who have a physical disability. In some provinces the work is carried out by the Red Cross, but in Ontario the Society has its own treatment centres, clinics, nursing program, provision of special equipment and summer camps.

You might say: Why doesn't the government undertake this work? When medical care is given by a government controlled organization it is paid for by everyone and everyone benefits. But we do not have that yet in every province, so until that time the Society for Crippled Children has raised money for its varied work by the sale of Easter Seals. No one knocks at your door to sell the seals. The entire campaign is put to us in a letter. You are asked to read it, and if you think the cause worthy enough you return your contribution in an envelope that has been supplied. The society receives the assistance in its campaign for funds from 231 service clubs in the province of Ontario. The hands of a Rotary Club member for example may hold the surgeon's knife in a corrective operation to enable some child to walk alone again. The hands of a Lion's Club member may hold a steering wheel of a car that takes crippled children to clinics, baseball games, picnics or Christmas parties. The hands of a Kiwanian may hold

(Continued on page 7)

UPHOLSTERY

Repairing - Restyling - Recovering. Free Estimates - Reasonable Prices. Contractor wall to wall Carpeting. Serving the Niagara Peninsula. H. KRIKKE, 51 Forster St. St. Catharines, Ont. WE 5-6645.

CARETAKER APT. BLDG.

Handy, reliable couple for older Hamilton bldg., part-time; free apt. plus salary. Full details to Box 1390, Dunnville, Ont.

KORTE VERKLARING

Will sell set of 62 for $100. The books are covered and as good as new. Write to Peter M. Jonker, Jr., 267 Main St. N., Brampton, Ont.

"Super-market" Ondernemers

Canada's vooraanstaande Vrijwillig Filiaalbedrijf biedt kansen aan ervaren Supermarket bedrijfsleiders en exploitanten voor het onafhankelijk bezitten en opereren van een eigen zaak. In bedrijf zijnde Markets en nieuwe locaties zijn beschikbaar in Metro-area's en kleine plaatsen. Schrijf vertrouwelijk aan # 1713, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Spring Cleaning?

Save time and effort by using our outstanding cleaning products for all your cleaning. Also top quality Soap-powder for your washing, making your clothes Snow-White. Free demonstration. Salesmen wanted.

T. Ouwehand
315 Main Street West
HAMILTON, ONT.
Phone 528-4410

HET GROTE VOORLEESBOEK
W. G. v. d. Hulst

nu verkrijgbaar in de Engelse taal onder de titel: "The Big Read-to-Me Story Book". Vertaling van Marian Schoolland. For every teacher, for every family with children. Price $ 4.29 postpaid.

ANTON LAMMERS
Chr. Book Centre
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario

KOM NAAR BRAMPTON (ONT.)

(The Fastest Growing Town in Canada)

MET AL DE VOORDELEN DAARAAN VERBONDEN.
Praat of schrijf met

F. HARKEMA, Real Estate Agent for Harold S. Hare Ltd., 82 Main St. North, Brampton.

IK HELP U GRAAG MET ZOEKEN NAAR WERK, EN BIJ DE EVENTUELE AANKOOP VAN UW HUIS. OOK BEHULPZAAM IN HET VERKRIJGEN VAN EEN NIEUWE HYPOTHEEK.

Phone 451-2327
or 451-2390

FARMS TE KOOP
IN OXFORD COUNTY

Bent U geïnteresseerd in een goede 100 of 150 acre farm in een goed district, dicht bij Chr. school en kerk?

Wij hebben nog verschillende farms te koop met en zonder melkcontract rond Woodstock en Ingersoll. Ook kunnen wij U in vele gevallen helpen met het downpayment en het aanschaffen van het vee, indien dit noodzakelijk mocht zijn.

Voor verdere informaties, schrijf of bel:

Mrs. J. WYBENGA
Tel. 423-6406 of Box 73
BEACHVILLE, ONT.

Vertegenwoordigster van
J. A. Willoughby & Sons, Toronto.

If you are looking for a farm in the **Orangeville, Fergus, Shelburne, Arthur area** — we have a good selection of farms ranging from 5 to 300 acres. Here are a few examples:

LOWER PRICE — GOOD VALUE

116 acres on a main country road close to a small village in Melancthon Township. Attractive buildings, well kept. Bank barn 50 x 70. Garage, 5 room 2 storey house. Soil a medium loam with a gentle slope. Priced at $13,500.

100 ACRE — STONE HOUSE

Hillsburg area. Productive medium sandy loam suitable for potatoes. 7 room stone house in good condition. Bank barn 50 x 60. Located close to main road. Full price only $16,000.

CONSULT YOUR SOIL MAP

150 acres, outstanding appearance, 1 mile off Hwy. # 6, in the Mount Forest area. Highly productive corn and wheat land. Large bank barn, new steel roof, good stabling, concrete silo, and implement shed. Maple bush, spring fed stream. 2 storey brick house, modern conveniences. $19,000 — terms.

HIGHWAY FARM — 200 ACRES

Productive land, gentle slope for drainage. 7 room brick house, well decorated. Modern conveniences. Large L-shaped bank barn, good stabling, implement shed and garage. Extra barn 50 x 70. Loose housing, good drilled well. Reasonably priced at $26,000 — terms.

FREE CATALOGUE ON REQUEST

Phone or write to: (Dutch or English)

John D. Hutchinson
180 Broadway, ORANGEVILLE, Ontario
Toronto line — EMpire 4-2024

FARMS

Dairy, Beef, Fruit, Mixed, Flower. All sizes, priced reasonably, low downpayments, easy terms, one mortgage. Smithville, Welland Areas.

Geo. Dugan
REAL ESTATE
18 King St., Welland, Ont.
RE 2-7517
Evenings RE 2-1536

G. Broos
REALTOR

99 Centre Avenue, Willowdale, Ont.
Phone: Bus. 225-7400;
Res. 225-5139

SATISFACTION GUARANTEED BY DEALING THROUGH BROOS

Kerknieuws

CHR. REF CHURCH

Beroepen

te Granum, Alta., G. J. Vander Ziel te Vesper, Wisc.

te Langley, B.C., L. C. Bossenbroek te Ocheyedan, Iowa.

Bedankt

voor Peers, Alta., Frank Einfield te McBain, Mich.

voor Port Arthur, Ont., J. H. Binnema te Rocky Mountain House, Alta.

voor St. Thomas, Ont.; Lindsay, Ont.; Brooks, Alta; Peers, Alta; en Halifax, N.S., A Rumph.

Aangenomen

naar Mount Hamilton, Hamilton, Ont., A Rumph.

STIJGENDE TENDENS IN DE EMIGRATIE

De emigratie vanuit Nederland over het eerste kwartaal 1964 geeft, voor wat de aanmelding betreft, een toeneming te zien van bijna 30 procent. Voor Canada is dit zelfs hoger. Ook de vertrekcijfers over de eerste drie maanden, hoewel afhankelijke van diverse factoren, stegen met ruim 300 personen.

Teachers Wanted

The Immanuel Chr. School at Aylmer, Ont. will be in need of

ONE TEACHER

for the intermediate grades. Starting September 1964. Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to Mr. Floor Saarloos, Secr., R.R. 1, Kingsmill, Ont.

JARVIS CHR. SCHOOL

The Canadian Christian School of Jarvis is in need of

QUALIFIED TEACHERS

for the schoolyear 1964-1965. Seven room school; one grade per teacher with a Canadian qualified principal. A new addition is planned before Sept. 1st. Our school will qualify as a training school for teachers with an interim teacher's certificate. Please send your applications to the principal: Mr. T. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont.

Langley Christian School is in need of

2 TEACHERS

for grades 1-2 and grades 3-4. For information contact Tony van der Wal, 20452 - 102 Ave., R.R. 4, Langley, B.C.

Due to the fact that two of our staff members wish to further their education, Springdale Christian School will need

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the lower grades. Springdale is located only 25 miles from Metro Toronto. Please apply stating qualifications and experience to: Leon Radder, R.R. 4, Bradford, Ont.

Timothy Christian School Association of Toronto is in need of a

PRINCIPAL and TEACHERS

for its 8-room school. Please apply to Timothy Christian School, % E. Meyers, 8 Byng Ave., Rexdale, Ont.

The Timothy Christian School in Barrie, Ont. will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the 1964-'65 school year. Please apply or write for information to Mr. B. Schalij, R.R. 1, Thornton, Ont.

Drayton Calvin Chr. School will be in need of

TWO TEACHERS

for the lower & intermediate grades, by Sept. 1964. Applications to be sent to G. Lubberts, Secr., R.R. 2, Drayton, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport requests applications of qualified experienced

TEACHERS

for the 1964-65 school year. Applications stating qualifications and present salary to be sent to the principal, Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the lower grades, by September 1964. Salary according to Ont. Alliance schedule. Five room school. Please send applications or inquiries to: Jack Stam, Secretary, Box 361, Trenton, Ont.

SARNIA CHRISTIAN SCHOOL INC.

We look for an allround, well-experienced

Teacher

to do special work in our school with respect to: acceleration, enrichment, testing program, etc. This is a full-time job with excellent salary for qualified person. If you are interested, contact without delay the principal, Mr. A. Hengstman, 764 Murphy, Sarnia, Ont.

THE HOLLAND MARSH CHRISTIAN SCHOOL needs a

QUALIFIED TEACHER

for grades 5 and 6 for the 1964-65 schoolyear. Please send letters of application, stating experience, qualifications and references to R. W. Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ont.

THE CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF HAMILTON, ONTARIO, CANADA, invites applications for

TEACHING POSITIONS

in the intermediate, and upper level for its nine-room school.

Fringe benefits fully paid.

Please send applications stating qualifications, majors and minors, and grade preferences to Mr. L. Witvoet, 38 Malton Dr., Hamilton, Ont., Canada.

The JOHN CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF STRATHROY will be in need of a

TEACHER

for the 1964-'65 school term, for one of the primary grades.

Please send your application stating qualifications and references to Mr. J. FABER, Secr., 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ontario.

For more detailed information write to the principal Mr. G. H. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

The "JOHN KNOX" Christian School, Clarkson, will be in need of

Three Qualified Teachers

for the primary and intermediate grades, starting September 1964.

Clarkson is conveniently located on Highway # 2, approx. 20 miles west of Toronto.

Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to:

Mrs. E. Geleynse, Secretary, P.O. Box 54, Clarkson, Ont.

John Knox Christian School, Brockville, Ont., is in need of a

TEACHER

for the lower or the middle grades. Enrolment in either group 30-35 pupils. Send applications to Mr. D. Weima, Secretary, R.R. 3, Brockville, Ont.

Calvin Christian Schools, Edmonton, Alberta.

Applications are invited for the position of

PRINCIPAL

and for a TEACHER (grade 1), for the 1964-65 school term. Applications should be addressed to Mr. A. Munneke, Principal, Calvin Christian School West, or to Mr. P. S. Uitvlugt, Principal, Calvin Christian School East. Mailing address for both is: Box 342, Edmonton, Alberta.

The Calvin Christian School Society of Georgetown, Ontario, a growing town approximately thirty-five miles west of Toronto, requires

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for a new Christian School to be opened September '64, D.V. Applicants are requested te state qualifications, experience (if any) and salary expected. Please send applications to: Mr. Wm. Braam, 15 Queen St., Georgetown, Ontario.

Due to expansion the John Knox Memorial Christian School of Fruitland, Ont. (a few miles from Hamilton) needs a

TEACHER

for grade 2 for the 1964 school term. You may apply or write for more detailed information to the principal, John E. Top, Box 27, Fruitland, Ont.

The Canadian Christian School is in need of a

TEACHER

for the intermediate grades. Please send all correspondence, stating experience to the secr. H. Bakker, Box 2117, Smithers, B.C.

The Thunder Bay Christian School Society, Fort William, Ont. is in need of

TWO TEACHERS

for lower and intermediate grades, due to one vacancy and expansion, by Sept. 1964. Salary according to Ont. Alliance schedule. Qualified teachers preferred. Please send letters of application or information to the Secr., Mr. T. Bakker, Hymers, Ont.

If you can replace a

SICK TEACHER

in Grade 5 for the remainder of the school year and, perhaps, earn an appointment for next year, write and give full information to KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

Chatham's Calvin Christian School is in need of a

TEACHER

for the intermediate grades, for the 1964-65 school term. We offer attractive salary and pleasant working conditions, in a modern 7-room school. Please send letters of application, stating experience, qualifications and references to Harry Schenk, R.R. 1, Chatham, Ont.

Our enrolment goes over the 300-mark and we need

TEACHERS

as follows:

ONE in the Prim. Dept. to replace one who wants to specialize in Home-making; ONE additional to the 2 we have for 4 & 5; ONE for grade 6; and ONE for grade 8, who is also to teach Soc. St. in 9 & 10. KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

The Brantford Christian School will be in need of

A TEACHER

for the lower or the middle grades, by September 1, 1964. Enrollment in either group will be approximately 25 pupils. Please send your application to the Principal, Mr. J. Kooistra, 407 Marlborough St., Brantford, Ont.

HI NEIGHBOURS

(Vervolg van pag. 6)

a paint brush that helps to decorate one of the Society's 5 summer camps in readiness for hundreds of cheering youngsters, who are eligible nowhere else in the summer months. The service club members lick the stamps that sends the campaign letter with a block of Easter Seals to us.

In 1964 the provincial objective was $1,000,000. Now how is all that money spent? There are 28 graduate nurses, each of whom has taken a post-graduate course in orthopaedics. As mentioned above 5 summer camps are in operation providing holidays for more than 1200 children. These camps are:

1. Blue Mountain Camp, Collingwood:
2. Lakewood Camp, near Port Colborne;
3. Merrywood Camp, near Smith Falls;
4. Northwood Camp, Kirkland Lake.
5. Woodeden Camp, near London.

1200 Crippled children over 7 years of age enjoy two to three weeks camp holidays each summer. Each camp has a local chairman and a Committee and is directed by an experienced camp director and staff. Here a child enjoys arts and crafts, swimming, games, overnight hikes etc. Here he forgets his disability and enjoys the progress made by himself and other children.

Ontario has:

5 Rehabilitaiton Centres,
4 Crippled Children Centres,
13 Cerebral Palsy Treatment Centres,
4 Orthopaedic Classes,
1 Orthopaedic School.

How can a person obtain the services from the Society? you might ask. First of all, your family doctor or paediatrician must send a call or letter to the Society on behalf of the patient in need of assistance. After the Medical Advisory Committee has received this, a qualified nurse is sent to the home or hospital. This nurse makes whatever arrangements she deems necessary to further help the crippled or disabled youngster.

Extra services of the District Nurse are the loaning of wheelchairs, crutches, walkers, parallel bars, relaxation chairs and special equipment.

Transportation can be arranged to Treatment Centres and also for X-rays. In Toronto is one of the most up-to-date Treatment Centres, the services of which are available to any child under 19 years of age. To reach the centre, reduced train fares are provided where necessary for patients and escorts, through the cooperation of Canadian Passenger Association. Here specialists hold clinics for Cleft Lip and Cleft Palate patients, Cerebral Palsy and many others. Over 3000 children are examined at these clinics each year.

There is also "Variety Village", situated at 3701 Danforth Ave., Toronto. This is a residential vocational school built and maintained by the Variety Club of Toronto and operated by the Ont. Society.

Orthopaedically handicapped boys of 16 - 18 years of age who have successfully completed grade 8 and are unable to secure training elsewhere may apply for admission through the District Nurse. Some of the commercial and vocational courses are:

Typing, Bookkeeping, Business Practice, Filing, Welding, Drafting, Blueprinting, Electrical Appliance Repair, Watch Repairing, Sheet Metal Work.

Here then are a few of the highlights of the work among the Crippled Children in Ontario. Similar work is done in every province, more of that an other time. Did you become better acquainted with the work? Easter is past, but the work goes on and if any of our neighbours have a youngster who is one of the 16,149 crippled children, you may be assured that many people work and give to help that little one to live a normal life. Each contribution will be of help to some crippled child. Every citizen who can — should help! It is not too late to send in your donation.

Greetings from your

NEIGHBOUR

ALBERTA BOARD OF INDUSTRIAL RELATIONS CERTIFIES CLAC-AFFILIATED TRADE LOCAL

The Christian Labour Association of Canada has won another important victory! This time in Alberta.

The Government of Alberta's Board of Industrial Relations has approved the CLAC's first application for certification in that province. The Board granted certification to the Edson Truck Drivers and Warehousemen Association, Local No. 56, affiliated with the CLAC. The certificate declares that "the Board has determined the merits of the application in the manner provided by the Act and is satisfied that the applicant trade union should be certified as bargaining agent". Local No. 56 consists of members employed with 4 Way Wholesale Ltd. of Edson, Alberta.

The CLAC is an independent Christian trade union movement with 56 locals in Alberta, British Columbia, Manitoba and Ontario. The organization bases its program and activities on the Christian principles of social justice and love as taught in the Bible. It welcomes all who desire to join. The CLAC is known for its stand in favour of freedom of association and for its opposition to every form of *compulsory* unionism.

The CLAC received certification in Ontario on June 4, 1963, after Chief Justice J. C. McRuer of the Supreme Court of Ontario heard the CLAC's appeal and ordered the Ontario Labour Relations Board to certify the CLAC-affiliated Trenton Construction Workers Association.

The Ontario Labour Board had previously ruled that the CLAC was guilty of discrimination, because its constitution refers to the Bible and Christian social principles, and provides that meetings shall be opened and closed with Scripture reading and prayer.

The Supreme Court of Ontario ruled "that neither the Constitution nor the declared practices and principles of the union bring it within the prohibitions of the relevant statutes". Chief Justice McRuer explained that "the Board misinterpreted the meaning of the statute as applied to the Constitution of the union" and that "there was no legal evidence on which the Board could base its findings that the union was discriminatory within the meaning of the statute".

The CLAC has also submitted an application for certification to the British Columbia Labour Relations Board.

VAN DELFT'S

Book and Gift Shop

For all your

BOOKS, BIBLES, HYMNBOOKS, RECORDS, TEXTS,

YEARBOOK 1964 $ 1.35 (postpaid)

We have a few Daily Manna Calendars left. $ 2.— each postpaid.

REFILLS
SEVEN STAR AGENDA
$ 2.69 postpaid.

1058 MAIN ST. W. JA 8-1932
HAMILTON, ONT.

REUMATIEK,

ischias, jicht, suikerziekte, trage ontlasting, uitputting, vall. ziekte, verkalk., verlamm., wormen en maden, zenuwzwakte en -ontstek., en alle andere slep. ziekten bestrijdt U meest succesvol met onze onschad. Florageneeskruiden. Onze successen sinds 1925 zijn wonderbaarlijk. Toezend. desgew. in blanco verpakk.! Broch. en inl. gratis.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

Onze volgende groepsreis per s.s. RIJNDAM naar

HOLLAND

met

25% Korting

op de normale prijs bij voldoende deelname, vertrekt 15 augustus van Montreal en 14 oktober van Rotterdam.

BOEK NU!!

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.
Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada
543 Brant St.,
Burlington, Ont.
Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)
Oshawa: RA 8-0281

WEGBORDEN VOOR UW BESCHERMING

GOODYEAR

DIT BESCHERMT U EVENEENS

De Goodyear Diamond is het teken van het allerbeste in banden en banden service. U zult het overal in Canada, waar U ook rijdt, aantreffen.

Goodyear heeft banden vervaardigd zolang als men ze nodig heeft gehad. Goodyear heeft over de jaren een benijdenswaardige reputatie verworven voor kwaliteitsprodukten en coulante bediening.

Voor de beste waarde in banden voor Uw auto, vrachtauto of traktor gaat de handelaar, die de Goodyear Diamond uitstalt, bezoeken. Hij heeft al de maten en soorten banden die alle merken voertuigen passen. Hij biedt U Goodyear kwaliteit, gegarandeerde bescherming en de uiterste veiligheid aan. Zijn prijzen zullen U aanstaan — ze beginnen zo laag als $12.95.

The Goodyear Tire & Rubber Co. of Canada, Ltd., New Toronto, Ontario

Vacation Bible School

Two courses of V.B.S. materials, produced by the Committee of Education of the Christian Reformed Church, are available for use this year. Both courses are complete with teacher's manuals, student materials, and supplies (such as promotional materials, registration and attendance cards, achievement certificates, etc.).

Complete Sample Kit $5.40

Course # 2 (Living for Jesus) is offered only to churches which used Course # 1 (We meet Jesus) last year.

PRO REGE Publishing Comp. &
Speelman's Bookhouse
10 Golfdown Drive
REXDALE, Ontario

Please send me the indicated V.B.S. Sample Kit.

☐ We did not use your course last year. Please send me the Kit "We meet Jesus".

☐ We used "We meet Jesus" course last year. Please send me the Kit "Living for Jesus".

Send to ....

Address ....

Move across the border

by Drs. J. P. Verseveldt

The other day, Chrysler announced that 130 foundry jobs at the Dodge plant in Detroit would be moved to a new plant a few miles away. The news caused consternation, for the few miles will take the jobs across the Detroit River and into Canada where Chrysler has bought a foundry to be used for the casting of engine blocks. In the 1966 model year, Chrysler plans to build 225,000 compact car engines in Canada with the majority to be exported, mainly to the U.S. Ford is considering building a plant in Canada for its Autolite Division, in addition to a proposed radio and automatic transmission plant.

These two news items are among the more spectacular results of the new policy of the Canadian Government, announced last Fall, under which Canadian automakers get tariff rebates on imported parts for every dollar in additional part exports. The move was made in an effort to decrease Canada's trade deficit which is largely caused by the imports of automotive parts. Canadian exports of auto parts last year were well over $100 million compared with $61 million in 1962 and $36 milion in 1961.

As one knows, Studebaker now assembles all its cars in Canada and expects to export from 15,000 to 20,000 Canadian-built cars a year to the U.S. This summer, Studebaker will discontinue the imports of engines and start buying them from a Canadian supplier. Volvo is now assembling cars in Nova Scotia, while Renault and Peugeot are considering plants in Quebec.

General Motors has announced that it will spend $120 million in Canada to build new auto and truck assembly and part plants in the next two years. This is more than twice as much as G.M. spent in Canada in any previous two-year period. The expansion programme will create 4,000 new Canadian jobs. It is not clear whether G.M. will also start exporting parts to the U.S., but it would seem likely.

Recently, the president of Chrysler Corporation said that within 20 years U.S. automakers may get their entire supply of some important parts such as frames, engines and transmissions from Canada and that Canadian assembly plants may build cars for both countries.

When the Canadian plan was first announced, the Government indicated that it might create as much as 60,000 new Canadian jobs. These figures have been played down lately to avoid U.S. criticism and charges of 'job-stealing'. However, industry sources figure that moves now under way or in prospect could switch 5,000 U.S. jobs to Canada beside creating new ones.

Ironically, this trend is bound to increase U.S. domination of the Canadian autoparts industry. Not only will more American-owned companies make parts in Canada but as they introduce new competition, Canadian-owned suppliers that are inefficient and do not have the money to expand may be forced out of existence. Canadian Government officials are well aware of this, but, says Mr. B. G. Barrow, Assistant to the Canadian Minister of Industry 'we have got to take our chances on this thing, but in the long run we think we will be better off'.

Of course, the Government measures are not alone responsible for the expansion in parts production in Canada as the market for cars and trucks is expanding quite rapidly. Last year 533,000 cars and 99,000 trucks, a new record, were produced in Canada, and it is expected that by 1968 car production alone will be close to 700,000.

LARGER WHEELS ON YOUR CAR

Seven years ago, the U.S. automakers switched from the 15 inch to the 14 inch wheel for styling reasons. Now Ford is taking the lead in switching back to 15 inch wheels. The larger wheels will be optional on certain 1965 models and it is expected that other car makers will follow. This change will permit bigger brakes while it is also beneficial to tires and should result in less tire wear. In other words, good news for car owners.

real estate
john struik

member toronto real estate board

"SELLING OR BUYING A HOME?
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE"

741-4404
or
241-9171

REPRESENTING
GEORGE GETHING REAL ESTATE

A Day in Court

We had arrived in the capital city of our nation to attend a hearing of the well-known Norris Commission appointed to investigate the strife on the Great Lakes and the St. Lawrence Seaway. Tucked away in our briefcases were a number of copies of the brief we were going to submit to the Commission. Naturally, we were looking forward to the presentation.

The hearings were held in the impressive Supreme Court of Canada buildings. Small clusters of men gathered in the huge hallway, quietly engaged in conversation and last-minute exchange of instructions. Here and there a thoughtful, solitary figure strolled back and forth. Black-gowned judges fluttered in and out of doorways.

Presently the session got under way. The stern-faced, white-maned Mr. Justice Norris seated himself in the judge's chair. Company and union representatives, each group accompanied by their lawyers, occupied the front seats. Behind them sat the reporters and a few scattered spectators. The Commission secretary and counsel, as well as the court stenographers were sitting immediately in front of Mr. Justice Norris.

The interrogations began. Witnesses were called to the stand, sworn in and cross-examined by various lawyers. Commission counsel, Mr. Charles Dubin, one of Canada's most able lawyers, led the interrogations. The other lawyers tried to get information from the various witnesses and fought for their respective clients. Argument was countered with argument. The questioning and answering went on and on. Over it all the judge presided, interjecting an occasional remark, pursuing a certain point or barking a sudden order. At times he appeared bored and disinterested in the performance, but he always kept his watchful eye on the proceedings and completely controlled the situation.

Then came the turn of the representative of the Committee for Justice and Liberty and the Christian Labour Association of Canada to present a brief in which a plea for freedom of association in union membership was made. Copies of the brief were distributed in the court room. The reading got under way. Many of those present carefully followed the text. Behind me sat a huge man who proved to be one of the SIU executives in the United States. Judging his ample appearance, he was accustomed to consuming large quantities of a certain kind of fluid. He, too, read along, and before long I heard him emit a sound of disgust and grumble something like: "the . . . company union." Apparently he disagreed with the proposals of the Committee for Justice and Liberty and the CLAC.

Then the presentation was finished, and before long the day's session was adjourned. It had been a day of suspence, and we were happy to have been able to make this presentation. We had no illusions about convincing the SIU and the other large unions that freedom should become more than a pious phrase, but at least we presented a plea for freedom before the public forum.

A CLAC SUPPORTER

P.S. For details of the CLAC convention to be held in Toronto on April 25 see the CLAC ad elsewhere in this paper.

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

Voor alle
Vloerbedekking, Jabo lopers en Textiel
JOHN'S CARPETS & TEXTILES
Phone NE 4-3202
2445 Glenwood School Dr.
BURLINGTON, ONT.

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. 1

Phone
WH 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

De Zelfstandige

Wat verstaat men onder een Zelfstandige? In het kort is dat iemand die eigen baas is. Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeeld. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voor zorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Post-adres: ....

....

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over sexuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) **Bernice** Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

SOAPBUBBLES

Adapted from an Article

by Prof. Dr. J. Waterink

There may be parents who, when reading the heading, think that I am going to write an essay on blowing bubbles.

Well, they're absolutely correct. This time I want to talk about blowing soapbubbles. They are those things with which children can amuse themselves immensely. As long as they are blowing in the little pipe, the bubble looks to be quite something, but as soon as it floats in the air and bursts, then there is nothing left.

These are the kind of soapbubbles I want to talk about. Not the ones that children blow, but the kind that parents make themselves.

A short while ago, I had the somewhat questionable pleasure to stay with a family, of which the three children were between three and eight years of age. During the hour and a half I spent there, mother kept very busy with her children. Through her conversation with me, she did nothing else but blow bubbles.

She kept up a running commentary to her children, which went something like this: "Johnny, you may not do that." And if Johnny went his own way: "Johnny, leave it alone." Johnny did not seem to hear his mother: "Johnny, you're a bad boy." "Debby, don't do that." 'Come on Debby, leave it alone." "Debby, get away from there." This went on and on. Mother was constantly forbidding them, and once in a while bidding them to do something. "Johnny, go to your room and play." "Johnny, take Debby along to your room." But Johnny didn't go to his room, and Johnny didn't take Debby along either.

It seemed as if mother's only aim was: this has to be done, or they shouldn't do that, while she didn't expect for a moment that the children would obey her.

The little girl tottered over to me, and I picked her up and put her on my knee. She pulled my tie crooked, and tried to put her grubby little hands in my pockets. Mother said: "Darling, don't do that." But the little darling was used to reacting the same way, as were the older children, to mother's comments. She kept on fumbling with my clothes, and when I saw the danger of getting my shirt dirty with her sticky little fingers, I said to her: "Listen honey, you shouldn't do that, because now my shirt is getting dirty." I put her a little bit away from me, and she said: "I want to touch your shirt anyway." Mother started to laugh, and said to me: "See? Now you can see how much attention they pay to what you say. You can easily write in some magazine; mother has to do such and such. But it isn't all that easy. Children of today simply don't listen or do what you say." I did not go into it at the time, but about an hour later, nearing the end of my visit, mother mentioned again how little the children reacted to what she said.

It was beyond my understanding how she could ever come out with a statement like that.

Then I suddenly remembered the example of the soapbubble, and I promised her that I would write something about soapbubbles that mothers blow in one of my next articles.

This mother was busy the whole time forbidding and ordering the children. But if those children did not do what mother said, nothing happened. Mother would sigh, and that was the end of that. A new command would follow in a louder voice. The children would ignore it completely, and again nothing happened.

I hope my readers will understand why I talk about blowing bubbles. Mother's warnings and commands are like these bubbles. It looked pretty good, but once they were out, they would burst and that would be the end of it.

Mothers should realize that it is very easy to raise indocile (not being able to tell them anything) children, if mothers blow soapbubbles only.

Children catch on fast enough that mother doesn't do anything about it, if they don't do what she says. Mother can talk as much as she wants, but the children do as they please, they're not being punished for it anyway.

This is no way to bring up children, and this is no way to teach them obedience.

There are other ways of blowing soapbubbles. I'm thinking of a father. This father is a good man and an exceptionally good husband. He loves his children immensely. But in general and especially to his children he is terribly unbalanced. He can suddenly fly into a rage, grab them by the arm and shake them thoroughly, so that the child is scared half out of its wits. Sometimes he'll box their ears, and the child will scream its head off. Five minutes later father is sorry for what he has done, and the child is fondled, kissed and fussed around with in a big way.

This is also a soapbubble. Rather, I should call it a balloon. That balloon burst with an enourmous bang, but for the rest it is nothing. This father's children are also terrible indocile.

And no wonder. They know very well that father's rages never last very long. The first few years of their life they're terribly frightened. But it doesn't take long, (children are very clever in finding these things out) and they just let the storm blow over them; then the balloon bursts with a lot of noise, and when it is all over, they can do anything with their father they want.

A girl once told me: "I always wait until father gets good and mad at me, and terribly unreasonable. When he's through he'll realize it was unfair of him, because that's the kind of man he is, and he'll do anything I want."

When parents forbid or command their children something, then that's a serious business. They must forbid or command only when it is necessary. Their comments, remarks and orders should not become a thing of habit. If they forbid something, then the children must know that it is definitely not allowed. And if they give an order, then the children must be convinced that it is really necessary. If a child is busy, then don't step in until it is necessary.

But then when you step in, and when you have said: "You may not do this," then it may not be done either. The child should know the command must be obeyed instantly.

You don't teach a child this, if from the very start you forbid or tell them to do one thing after another and leave it at that.

No, with a young child you calmly say: "Listen, you may not do this because of this or that," or, if you can't explain to them why, say: "You may not do that, because mother doesn't want it. If you do it, you're a very naughty boy, and mother will punish you for it." This sort of thing must be done in all

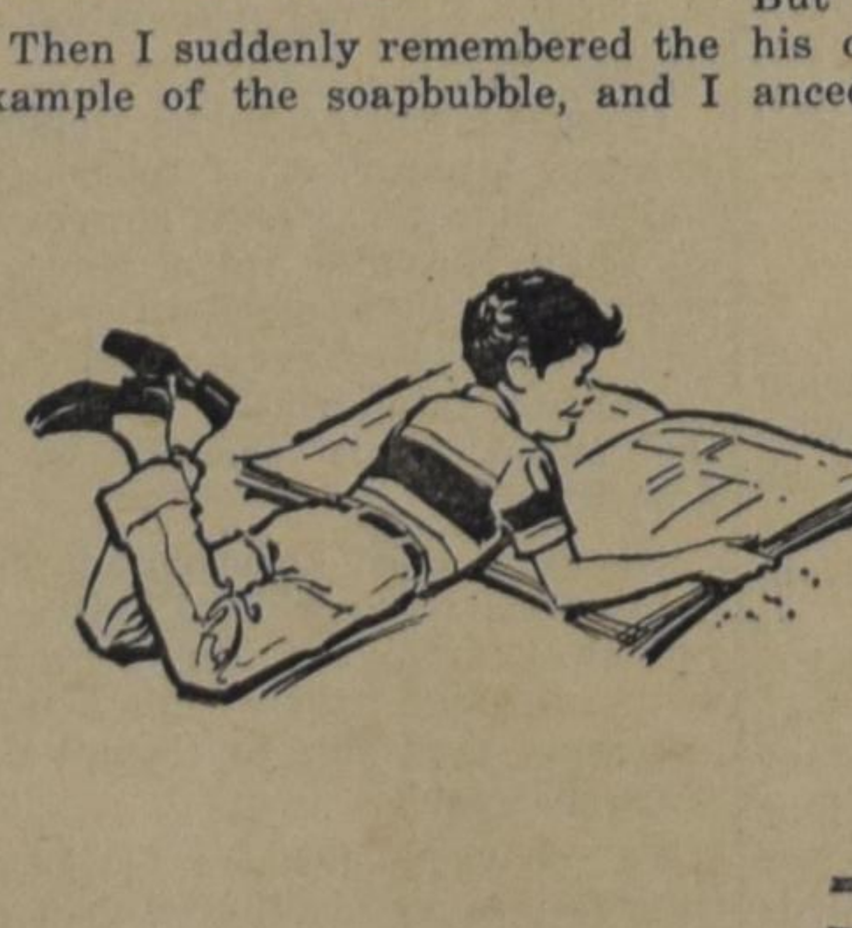

calmness. The child must know, that mother's words are not something to be trifled with.

That is a first demand.

But in connection with the aforegoing, I haste to add: Mother should not make her children's lives impossible by not allowing this and that, and by piling one command on top of the other.

A great measure of wisdom, calmness, soberness and love is needed in order to find this to speak for itself.

Mothers should not punish their children for petty (little) things. Because the aim of rearing children is, that the child learns to obey, when God forbids us to do something, or when God bids us to do something.

And this obedience must be learned, as the child learns to respect a commandment. And as it experiences daily that a commandment grows out of love.

Because a mother loves her child, that is why she will give, only when it is absolutely necessary, commandments to that child.

And because God loves us, that is why His commandments are given to us.

Bringing up our children with the soapbubble method, will teach them to despise a command.

Bringing up our children correctly, will teach them to love a commandment.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF

PROBLEMS IN APRIL

No. 106

Author: J. Hartong

Black: 8 pieces

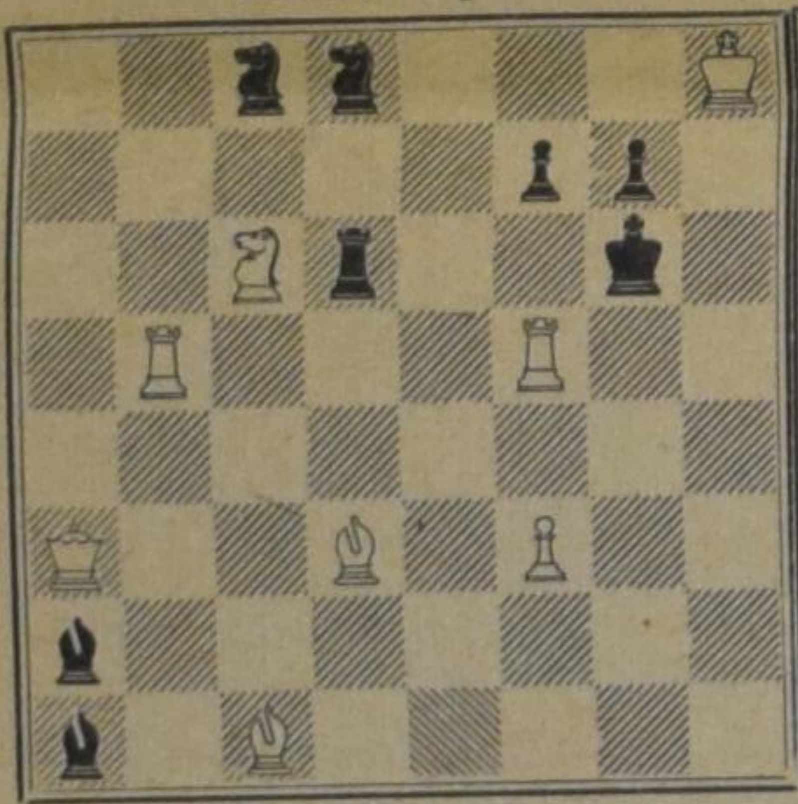

White: 8 pieces

White to play and mate in three moves. (3 points)

No. 107

Author: P. Layer

FIRST PUBLICATION

Black: 8 pieces

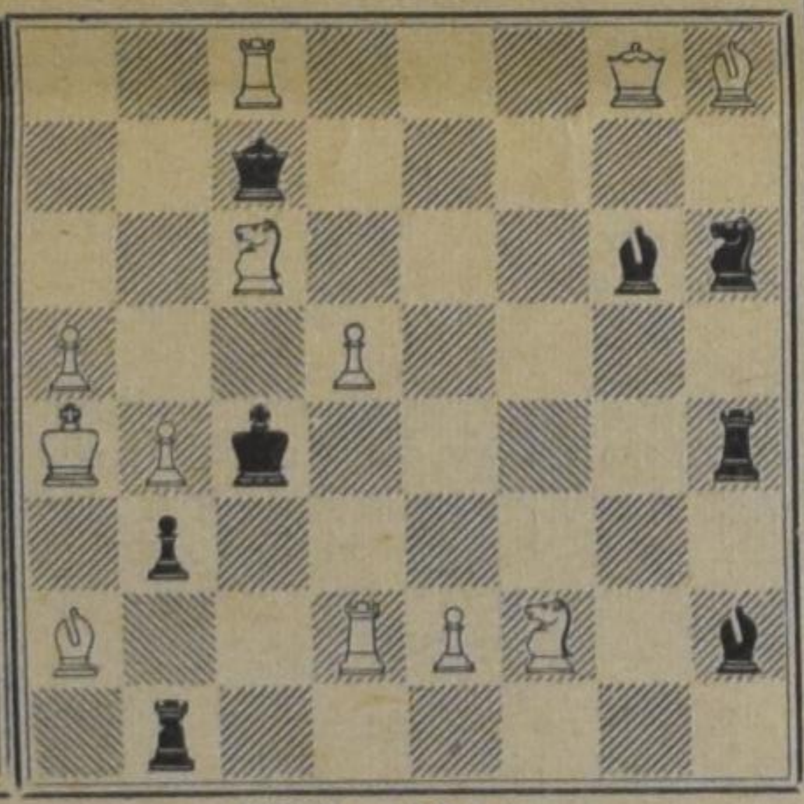

White: 12 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

NOTES

1. The program for the second half of this month is quite regular. We have one difficult and one easy problem.
2. In No. 16 Mr. Hartong has given a rather tough three-mover. Watch out for "solutions" which, in truth, are no solutions. Double check what you have done. Keymove and threat are asked for.
3. Mr. Layer surprised me with a second product. It is very good for a first publication. It is an honest one. Our contestants will not be plagued by various tricks. Keymove and threat, please.
4. The deadline for the solutions of No. 104 through No. 107 is the 20th of May, only for those who live in Ontario. All others have time till the 25th (postmarked). The address is: Mr. C. Hess, % Christian Courier, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

CORRESPONDENCE

E.S. of B. who wrote a daring letter, should have thought twice before he tried to criticize in such a way the given solution of No. 97. You are fully wrong, sir, in supposing that the solution as published is: 1. P-B4, thr. 2. N-B5, for I wrote clearly that it was 1. P-B4, thr. 2. B-B5, mate. Your proposed solution cannot be right either, because 1. BxB?? fails after 1. —, P-Q4. Let me use your words in saying that "as a fair referee I neither disqualify the problem, nor uphold the solution you sent in".

Garden Graph

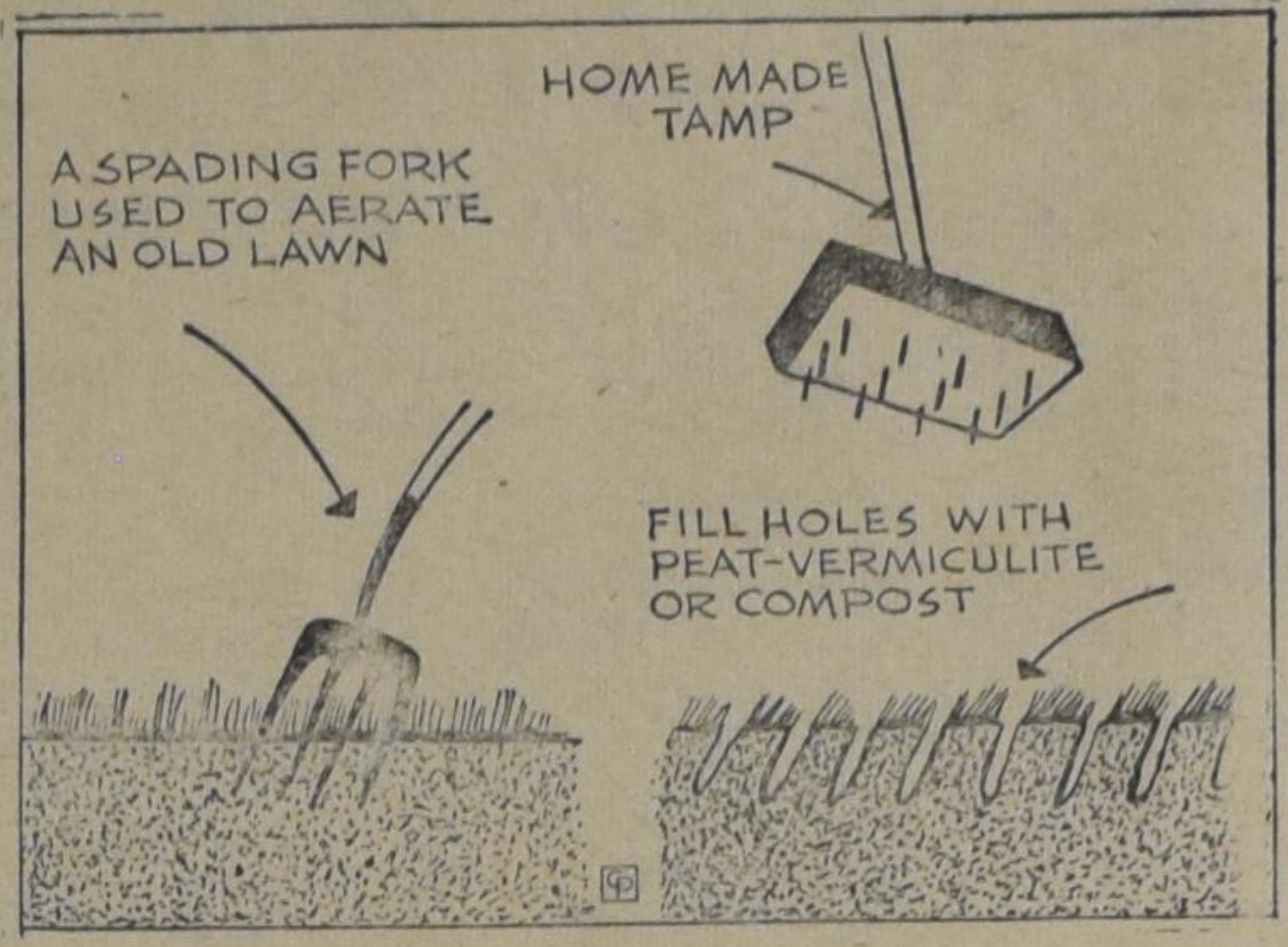

Aeration of Old Lawns

April is the month most home owners become lawn conscious. After the lawn has been raked of over-winter debris it often looks slightly moth-eaten.

If it is an old lawn that has been good for a long time but now seems to be thinning out, perhaps the trouble is that the soil has become so compacted that air, water and fertilizer cannot reach the grasses' roots as it should.

This condition is frequently caused by rolling the lawn over the years with a heavy roller. Another cause is quick drying of the surface of the soil by hot sun following a heavy downpour. Constant walking over the lawn is another contributing factor.

As shown in the accompanying Garden-Graph, aeration will help a lawn suffering from compaction. There are many different types of mechanical aerators available for large lawns. They can be rented or a landscape man can be called in.

For the small lawn a spading fork can be used. Run it down into the soil a few inches and loosen the soil a bit by moving the handle of the fork back and forth. Repeat the process at right angles.

Another device is to drive 16-penny spikes through a 2-inch plank to which a handle has been attached.

Next topdress the area with vermiculite, peat moss or compost, plus a good lawn fertilizer.

Negro Minister Asks Evangelicals to Recognize Racial Issues

CHICAGO — A prominent Negro minister today said evangelical Protestants are failing "to take advantage of the great potential among Negro people for the cause of Christ."

The Rev. Howard Jones, an associate evangelist of the Billy Graham Evangelistic Association, was here for the 22nd annual convention of the National Association of Evangelicals.

Desegregation of public worship services, integration of schools of higher education, and movement of white churches when Negroes move into the community were cited as areas of evangelical failure to take the initiative in solving the racial crisis smoldering in America.

"It seems most inconsistent that in America some white Christians run away from the Negro people while through their missionary programs they run to them," the evangelist said.

He charged mission societies with failure to see the wisdom of having missionaries of other races on their staffs. "Consequently," he pointed out, "in the midst of this revolution of nationalism throughout Africa and Asia and other parts of the world, Christianity is labelled as the white man's religion, the Bible as the white man's Bible, and Jesus Christ as the white man's Saviour, while the Moslems and other religious groups have capitalized on the situation."

Mr. Jones said, "Also hurting the cause are a few ministers who pride themselves in being called evangelicals and fundamentalists but who preach the 'curse of Ham' doctrine in which they try to prove that the Negro is inferior and that God has ordained him to a place of bondage and servitude".

Mr. Jones cited as a healthy sign the growing Negro representation in N.A.E. "More of us are becoming interested," he said, "and ready to join the association. I am glad to be a part of this convention."

Other encouraging signs to the Negro evangelist are the increasing number of integrated churches, mission societies, and Christian schools "that are taking a positive and Christian stand on the matter of social and racial issues".

"I believe the answer to the whole racial problem in the United States is Jesus Christ," Mr. Jones said. "We need a demonstration of Christ's love in the hearts of both Negro and white as we find fellowship at the cross."

The U.S. in the Spotlight

The policy of the United States has been a target of criticism, both from circles at home and abroad. It is not only a matter of interest, but even more of having sufficient information available in order to evaluate this criticism. It seems possible that the reason to criticize the United States government can be found in the fact, that many powers opposing in the U.S. appear to become weak. It is only a few weeks ago, that Brazil was a showcase of Communist defeat. It is known by now that Castro has tried hard and long to win this largest country of Latin America for communism. Just the opposite happened. The rest of Latin America is not very promising for Castro either. Venezuela has withstood his attacks as well.

It is quite clear that this course of events is not very pleasing to Castro's boss, Mr. Khrushchev. Khrushchev was certainly interested in gaining influence in Latin America, but he certainly will not be interested in having there a trouble spot also. This man has enough on his mind already. He is having serious troubles in his own country and his satellite countries in Europe, while he is plagued with increasing difficulties with Red-China.

For some time the African countries have been promising to Russia. At least it seemed that way. In the beginning of this month an Afro-Asian Conference was held in Algeria. Among others there was a delegate from Kenya, who made it clear that the African countries are not interested in the quarrel between Russia and China at all. What this man said was typical for the average African. Said he, "I have had enough when I can't even eat my sandwich without being accosted by someone asking me what I think of the Soviet position, or when I am drinking my coffee and someone questions me about the Chinese argument. I want to be able to eat in peace." This is what the people in Africa want, they neither want to be dragged into Communism nor do they want to take over the democratic way of life. Both systems are foreign to them and what they want is not to import foreign systems or to be under foreign influence, they want to be on their own, independent. No wonder then when this delegate had spoken the conference brought him an ovation.

On June 30, the United Nations Troops are supposed to leave the Congo. At least so it has been scheduled. Many take it for granted that after the United Nations Troops have left the United States Troops will take over. If and to what extent this will be, remains to be seen at the moment. Whatever the case will be, however, it offers another opportunity for the United States.

And then there is Russia itself, the huge country which is in serious trouble. The difficulties do not stem in the first place from failures in the foreign policy, but rather, they can be related to domestic causes.

U.S. News and World Report of April 13, published an interesting interview with Prof. G. Warren Nutter, head of the Economics Department of the University of Virginia, and an expert on the Soviet-Union. Prof. Nutter is convinced that Communism has failed in Russia, and he sees four alternatives for the leaders to get out of the difficulties. These four alternatives are:

"1. To refer back to some kind of Stalinist policy — internal reign of terror and so on.

2. An internal reform, a real change in the nature of the system which would significantly decentralize the whole organizational structure.

3. To externalize their difficulties by creating trouble in the outside world. This is the way which the Chinese communists are taking right now. Red China is very weak in itself, and, therefore, they become more belligerent.

4. To get a nice gift from Uncle Sam."

It is by far not certain that the United States, whether or not in combination with other free countries, are willing to give financial aid to the Soviet-Union even if some bargaining could be done about concessions in the form of internal reforms. In the past there has been plenty of experience to find out how trustworthy communist leaders are. Therefore, if the Soviet leaders will receive financial help, they have to put up quite a substantial insurance that the conditions, under which they will receive the aid, will be met.

From the above it is quite clear that many eyes are focussed on the United States. We do not overlook that there are still plenty of trouble spots for Uncle Sam, but this does not take away that Washington has a few leads in its hands. In this light we can understand better that some people are becoming impatient and ask their government to act now the time seems to be ripe.

In this connection it seems to us that much prayer should ascend to heaven, not only in the United States or on this continent, but everywhere where christians are found, in order that the United States government may receive wisdom to take the right decisions and to be conscious of the fact that as a government they rule and decide as servants of Jesus Christ. D.F.

Evangelicals Examine Ecumenical Movements

by JERRY BALLARD

Chicago — Varying evangelical approaches to ecumenical movements in four nations of the world were surveyed by more than 70 missionary leaders meeting here today as part of the 22nd annual convention of the National Association of Evangelicals.

Missions executives with insight into problems of ecumenicity in India, Brazil, Costa Rica and Kenya addressed the Evangelical Foreign Missions Association, an N.A.E. subsidiary representing missionary interests of more than 90 Protestant missionary agencies.

Problems of Christian unity must be dealt with on local levels in other countries, declared the Rev. Dennis Clark, home director of the Toronto-based Bible and Medical Missionary Fellowship. He spoke regarding ecumenism in India and said, "Our approach to ecumenicity in the United States is not justified in the various situations facing the church in other areas of the world."

The National Christian Council of India, a World Council of Churches affiliate, declined several years ago, Mr. Clark said. It failed to provide essential services for the Indian church, he declared.

A positive approach to evangelical unity was taken in formation of the Evangelical Fellowship of India in 1950. Mr. Clark cited this positive step as the main factor in the rapid growth of the E.F.I., an organization with theological orientation similar to the National Association of Evangelicals.

"Let us show our value by what we do," urged Mr. Clark. "If we have something to offer, others will desire our fellowship."

Development of vital literature and Sunday school assistance programs, Christian radio facilities and a council of evangelists by E.F.I. were listed as examples of services enhancing the fellowship's acceptance as a dynamic organization, was described as an "exceedingly weak organization" that purports to be the voice of Protestantism in Brazil.

Dr. Milton Baker, foreign secretary of the Conservative Baptist Foreign Mission Society, Wheaton, told the assembled missions executives that only 12 of the more than 50 Christian groups working in Brazil are affiliated with the confederation.

Protestants in Brazil have multiplied ten times in 40 years — from 550,000 in 1926 to more than five and a half million. Although no evangelical alliance has been formed in Brazil, 15 Christian mission agencies in the country are affiliated with Evangelical Foreign Missions Association. It was estimated that only a small percentage of Brazilian Protestants lean toward the World Council brand of organizational ecumenicity. Thus far, the Confederation of Brazil has not received sufficient support of affiliated churches to ratify World Council action at New Delhi.

It was estimated that 80 per cent of Brazilian Protestants are oriented toward the evangelical view of the church's spiritual unity which transcends denominational lines and is not dependent on an organic union.

The Evangelical Alliance of Costa Rica was described by Dr. Horace Fenton Jr., associate general director of the Latin America Mission, as an unusual demonstration of genuine Christian unity. It came into existence as an aftermath of the revolution of 1948. Evangelicals saw an opportunity to have an influence on the formulation of a constitutional form of government. They formed a Committee for Evangelical Action which became the forerunner of the Evangelical Alliance of Costa Rica organized in 1950.

A unique feature of the alliance's constitution is a prohibition against joining any international group. "Any attempt to align the Costa Rican group with an international agency such as the World Council of Churches, International Council of Christian Churches, or even the World Evangelical Fellowship would inevitably be disruptive of the unity which is enjoyed in Costa Rica to such an unusual extent on the local level," Dr. Fenton said. "No one can predict what posture the alliance may later adopt in the matter of international relationships."

All members of the Evangelical Alliance of Costa Rica adhere to a strong evangelical doctrinal statement.

"There has never been any evidence that any individual or group has accepted it with reservation," said Dr. Fenton. "Our experience in Costa Rica has led us to feel that the assumption which is sometimes made by evangelicals in the

States that old line groups who accept a doctrinal statement of this kind do so with reservations and qualification is not a fair one, at least in our area."

The Christian Council of Kenya was cited by the Rev. Hollis Abbott, field director of World Gospel Mission, as being in a similar situation that the National Christian Council of India was in 14 years ago.

The C.C.K. is basically a secular Christian organization with representation to government, according to Mr. Abbott. For this reason, evangelicals in Kenya should consider maintaining identification with the council, he said.

However, the missionary leader recommended that an evangelical alliance be formed for spiritual fellowship and church service. The C.C.K. was described as being World Council oriented, although the majority of C.C.K. affiliates are theologically evangelical.

Recruiting Needed for Future Ministers

CHICAGO — "The local church must find ways to supplement the counseling programs of high schools if more young people are to be guided into the ministry," Dr. Carl Lundquist, president of Bethel College and Seminary in St. Paul, Minn., said here today.

Speaking to the National Association of Evangelicals' commission on education, Dr. Lundquist charged that high school testing programs and guidance programs are not geared to directing young people into the mnnstry.

The Minneapolis educator outlined eight points which he said have a bearing on the number of young people interested in ministerial duties.

Unfortunately, I have never heard anyone say that 'a young person is so gifted he should enter the ministry'," Dr. Lundquist noted. He said all too often the gifted are encouraged to become doctors, lawyers or engineers.

The church, too, has been delinquent in encouraging young people to consider the ministry, Dr. Lundquist charged.

"I have never heard a church as a body pray that young people would be thrust into the ministry," he declared.

Outlining other roadblocks to the ministry, Dr. Lundquist said too often the image of the ministry is not good. He also called attention to the financial schedule, the lack of theological conviction, the emphasis on lay ministers who may participate in some other fulltime occupation and "unappealing" faculties in some seminaries.

During a discussion of problems by the Education Commission, attention was called to the poor environments of many ministers' homes.

The greatest number of persons have gone into the ministry during times of revival, said Dr. Merrill C. Tenney, graduate dean of the graduate school of Wheaton College.

"Perhaps the lack of recruits for the ministry is a commentary on the state of the church," Dr. Tenney suggested. He called attention to the fact that during times of revival a sufficient number of persons have entered the ministry.

To Seek, to Find – Increase the Yield

"Dark as the inside of a cow", said Mark Twain about the inky blackness of midnight on the Mississippi. Today, scientists at Canada's Central Experimental Farm — within the Ottawa city limits — are shedding bright lights on that once-dark interior. Above, Dr. G. I. Pritchard of the Animal Research Institute takes a sample of after-dinner breath from Lorraine, one of the small and tractable goats used as "guinea pigs" for research into the digestive processes of grazing animals. Such basic research, aimed at finding out not just *what* works, but *how* and *why*, is the real purpose of the Canada Department of Agriculture's Research Branch. The Ottawa farm — 1200 acres of greenery only 10 minutes from the Parliament Buildings — is the head link in a chain of farms, laboratories and stations spread across the nation. Together, these farms have helped to make Canada one of the big breadbaskets of the world. Information is exchanged with many countries ranging from Brazil to the Soviet Union. News of improved farming methods and new crop varieties goes to the farmer through provincial agricultural officers, bulletins, radio and T.V. Results: a more efficient farmer, a continuing well-stocked larder for Canada.

Above, a worker at the Ottawa Central Experimental Farm marks out beds for new breeds. The small experimental plots have produced big advances in crops ranging from alfalfa to zinnias.

National Film Board of Canada photos.

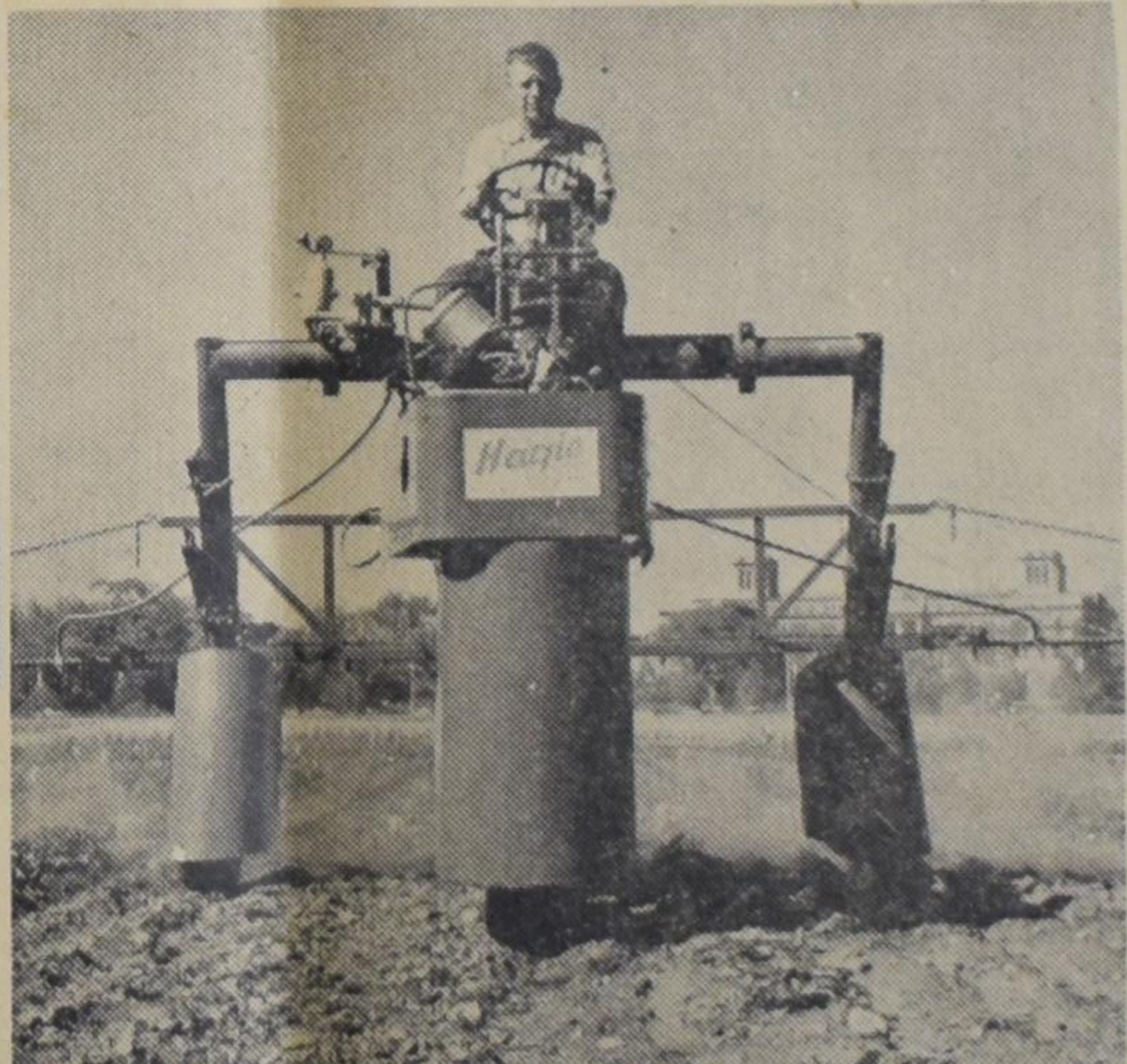

Above, a self-propelled sprayer that can be raised to six feet for corn is lowered to six inches for strawberries. The maintenance of old virus-free stocks is as essential as the more spectacular development of new strains.

... to Find – Increase the Yield

lark Twain about the inky blackness of midnight on the
nada's Central Experimental Farm – within the Ottawa
s on that once-dark interior. Above, Dr. G. I. Pritchard
kes a sample of after-dinner breath from Lorraine, one
as "guinea pigs" for research into the digestive processes
rch, aimed at finding out not just *what* works, but *how*
Canada Department of Agriculture's Research Branch.
eenery only 10 minutes from the Parliament Buildings –
laboratories and stations spread across the nation. To-
nake Canada one of the big breadbaskets of the world.
y countries ranging from Brazil to the Soviet Union.
ls and new crop varieties goes to the farmer through
tins, radio and T.V. Results: a more efficient farmer, a
Canada.

Above, a worker at the Ottawa Central Experimental Farm marks out beds for new breeds. The small experimental plots have produced big advances in crops ranging from alfalfa to zinnias.

National Film Board of Canada photos.

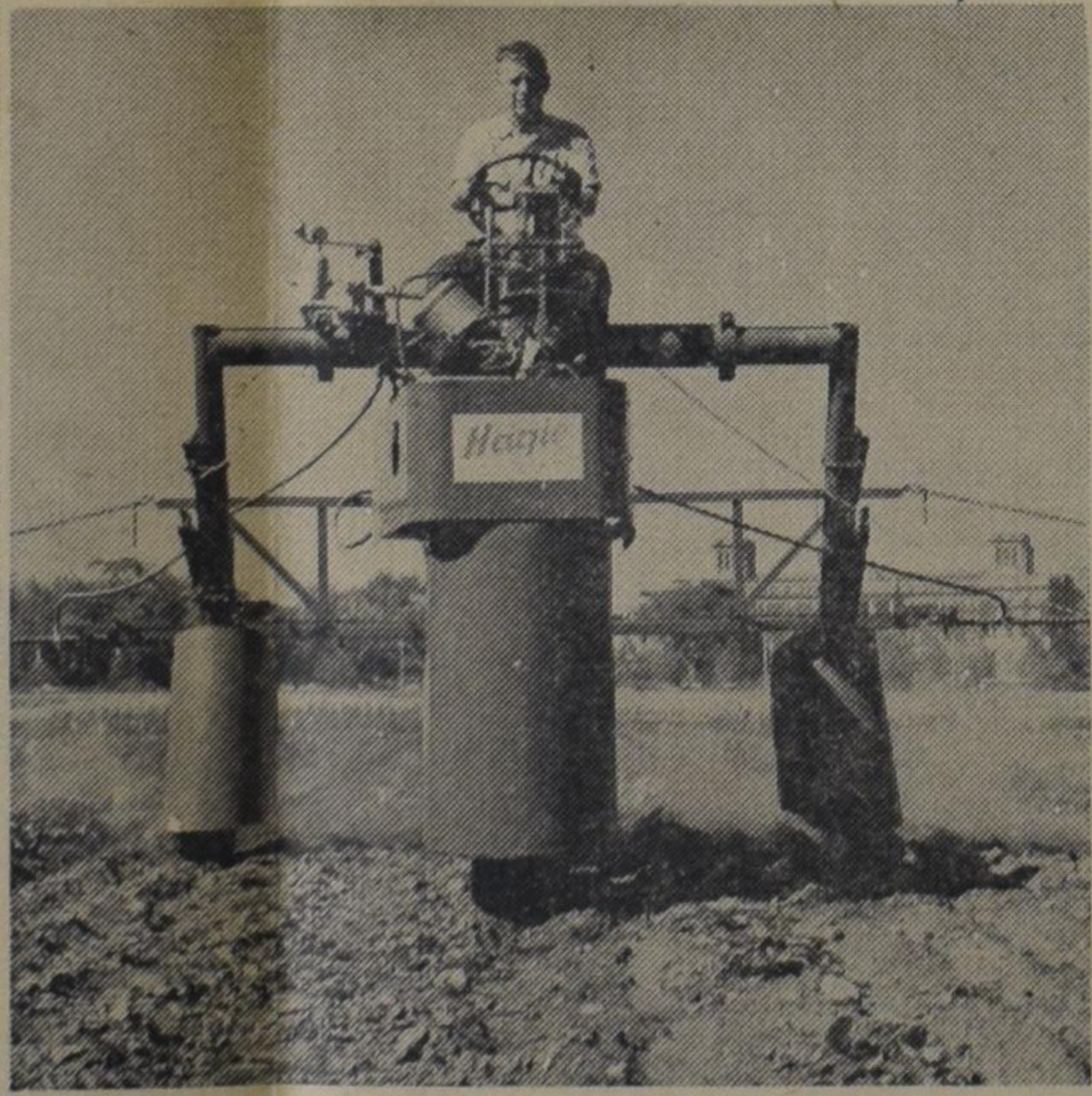

Above, a self-propelled sprayer that can be raised to six feet for corn is lowered to six inches for strawberries. The maintenance of old virus-free stocks is as essential as the more spectacular development of new strains.

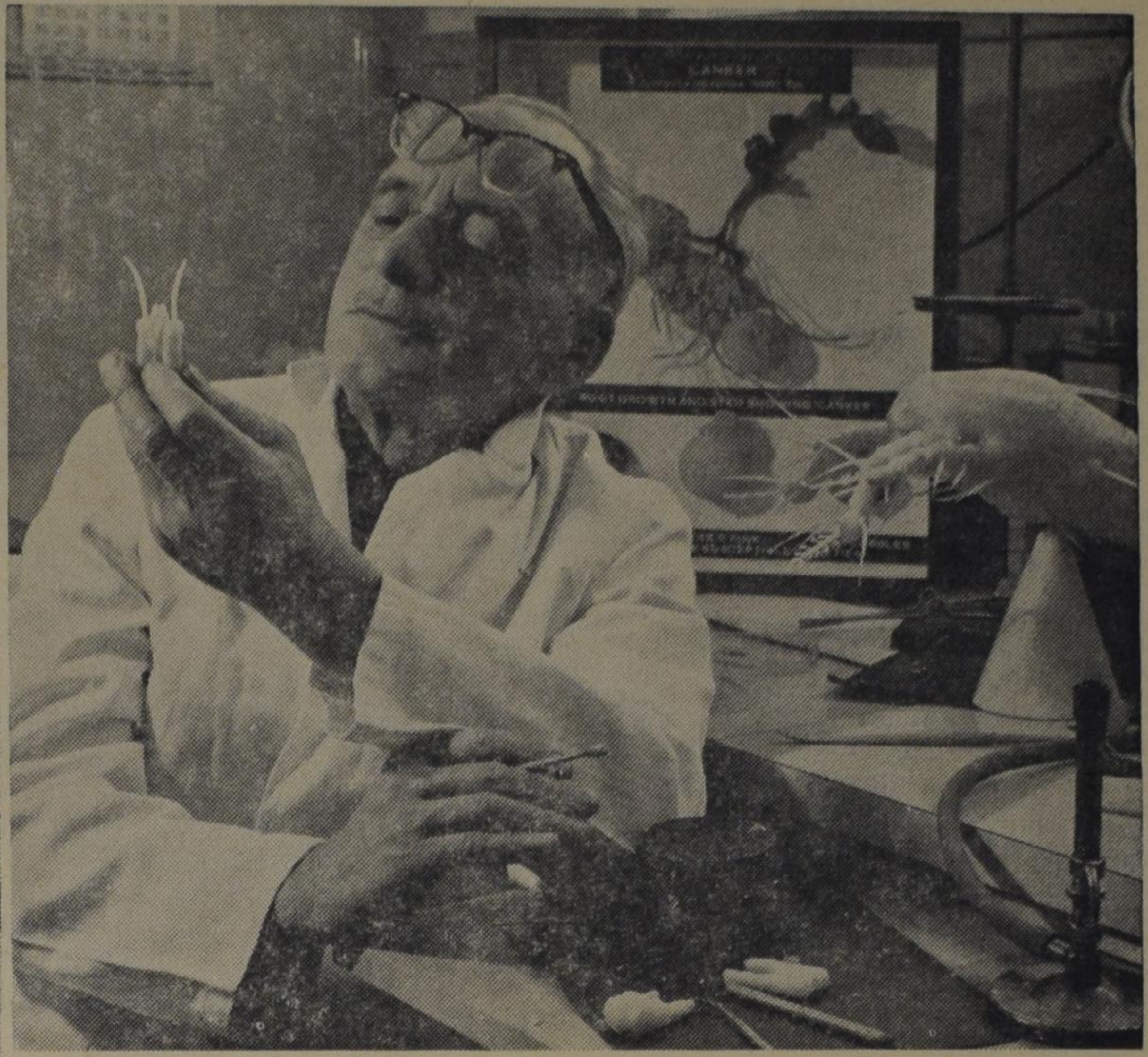

R. E. Graves, the Department's scientific modeller, peers critically at his handiwork. It has to be good: his displays are used for study, identification and as a basis for attack. He is working on a model of Aceria tulipae (Keifer). Despite its large name, this "dry bulb mite" – a threat to Alberta wheat – is so small it cannot be seen with the naked eye.

The problems never end. Above, scientists thresh selected flax plants, grown in "flax-sick" soil, in an attempt to find a disease-resistant strain. So the struggle goes: the quest to find new strains, to combat old diseases, to increase yields, to lower costs. In all of which Canada's Experimental Farms lead the way.

Dr. P. Y. DE JONG Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE GOSPEL OF MARK

No. 29

THE KING IS DEAD

Mark 15:21-47

BACKGROUND NOTES

The title of this outline touches the message of Mark right in the heart. Mark wrote his gospel to describe Jesus Christ as King. Studying this book according to the previous outlines we have found various indications which showed Jesus' splendid royal glory. Time and again Mark is saying to his readers "Behold, your King!"

However, in the portion before us we see that the glory is gone, we see the King suffering and dying, and at the end of the story we must say, the King is dead.

But in the light of Mark's purpose with his gospel this cannot be the last word at all. Even in the description of the powerlessness of our King we find some typical remarks and special events which remind us of Jesus' powerful Kingship. Therefore we have to read this portion very carefully. Even in the fact that Jesus in perfect willingness surrendered Himself to His suffering and death, He revealed His Messianic power. He sacrificed Himself for the sins of His people; He bore the punishment even in everlasting death, that is, in His being forsaken by God, in order to obtain for His people the eternal communion with God. The King died because Jesus wanted to become King of His people forever.

Because we have a King who was willing to die under the curse, we know for sure that this King will rule over us in everlasting glory. "The King is dead" is a deeply tragic title, but if you really understand that He died for our sake, this title will certainly comfort you. It will assure you that you have a King forever. By His love and grace we are enabled to serve this King with all that is within us. Because of all the sorrows and agonies He suffered for us, we love Him the more. Oh, let us adore Him and praise His Holy Name.

THE OUTLINE

Suffering, verses 21-28.

The story starts with Simon, a Cyrenian. Did Simon help the Lord or did he make His suffering heavier? How should we bear our cross, forced, because we cannot resist it, or accepting it in love?

The hill Golgotha was probably so called because of its contours.

Wine mingled with myrrh was an anaesthetic. The short sentence "He received it not" shows Christ's power in His willingness. Explain this statement.

They parted His garments. Can you imagine what this meant for Jesus? How He must suffer from people who thought that He would not play a role in this world any more. Has Jesus anything to do with the clothing you wear?

It was the third hour, which means 9 o'clock in the morning. Realize how little we know about all that happened during all those hours from that time till sun-set that same day. Jesus' suffering on the cross is unsearchable.

The superscription is a surprise in all the sadness. Who made up that title and what did that mean to say by it? But God had to say something too. Here God declared: My Son is King. And everyone could read it.

Two thieves were the King's companions. "They occupied the places for which James and John had asked", compare Mark 10:37 This should be so, for the Holy Spirit had spoken about it through Isaiah, (see ch. 53:12).

Being mocked, verses 29-32.

These verses describe the choir of mockers on Golgotha. Think of the reason for that mockery. The crucifixion itself was not sufficient. The Lord should be railed at, mocked and reviled, just as in hell. Are not we worthy of that? Was the accusation in verse 29 right? Did Jesus ever say that He would destroy the temple? If not, what did He say? And what did He mean?

"Save thyself, and come down from the cross". To what extent was this a temptation for the Lord? Could He save Himself? Why did He not do it?

The priests talked among themselves but in such a way that Jesus could hear it. They said, "He saved others; Himself He cannot save".

Vincent Taylor wrote that these words "constitute one of the supreme ironies of history". Can you elaborate on this sentence? Verse 32 stresses the serious character of the temptation. Explain this. Does, what is said about those who were crucified with Jesus, come in conflict with the story that one of those men called on Jesus and was saved?

Being forsaken, verses 33-36.

The darkness over the whole land lasted from noon till three o'clock in the afternoon. The depth of Christ's suffering could not be seen. Sun and earth were involved in what happened. The darkness meant for Christ the curse. From Christ's loud cry at the end of the three hours we know that He was forsaken by God. How did the church reflect to this in its creeds? Do not forget to read the explanation given in the Heidelberg Catechism. The Form for the Lord's Supper also speaks about it. Do you know where and how? Realize that being forsaken by God was the Lord's deepest suffering. He had to experience what sin was, how terrible it was, and what it deserves. Can you explain that the consequences of the probationary command as given by God in Paradise, became clear in this inscrutable suffering of Christ? Stress that He addressed God with the words "MY God, MY God". This means that he had endured the hellish agony. Gradually the light returned too. Note how immediately the mockery revived again. The people did not change a bit by all that had happened? What made them think of the prophet Elijah? The vinegar must have hurt Jesus vehemently. It brought all His nerves alive. Our King did not want to die unconsciously.

In death, verses 37-39.

Notice that in the description of the story the Bible never says that Jesus died, but, just as it is said here, that He gave up the ghost. What is the difference? Still another thing is mentioned here, to make clear that His death was His royal deed. Which one? Even the centurion witnessed to this supernatural death. The King is dead. This gives hope to the world and to every repentant heart. See background notes.

In the grave, verses 40-47.

These women functioned as eye and ear witnesses. God has given us a trustworthy report of Jesus' death and burial. Suddenly Joseph of Arimathea is mentioned. Someone about whom we have never heard before. May we consider his deeds of love and adoration as fruits of Jesus' death? "He went in boldly unto Pilate". Why did he especially need courage to do such a thing? Pilate wanted more information before he granted Joseph's request. What does that hesitation have to say to you? Our King died, you see. Was His death the result of exhaustion? Joseph was rich. What did Isaiah say about him? Huge amounts of money were spent for the burial of our Lord. You may prove this in comparison with John 19. Our Saviour suffered also the humiliation of being buried. In that way He obtained His royal glory. His death opened the temple, bringing us in full communion with God. His grave covered all our sins; He buried for ever all our guilt. Only because our King surrendered Himself to death and the grave, we may serve our King forever.

Cross Word Puzzle

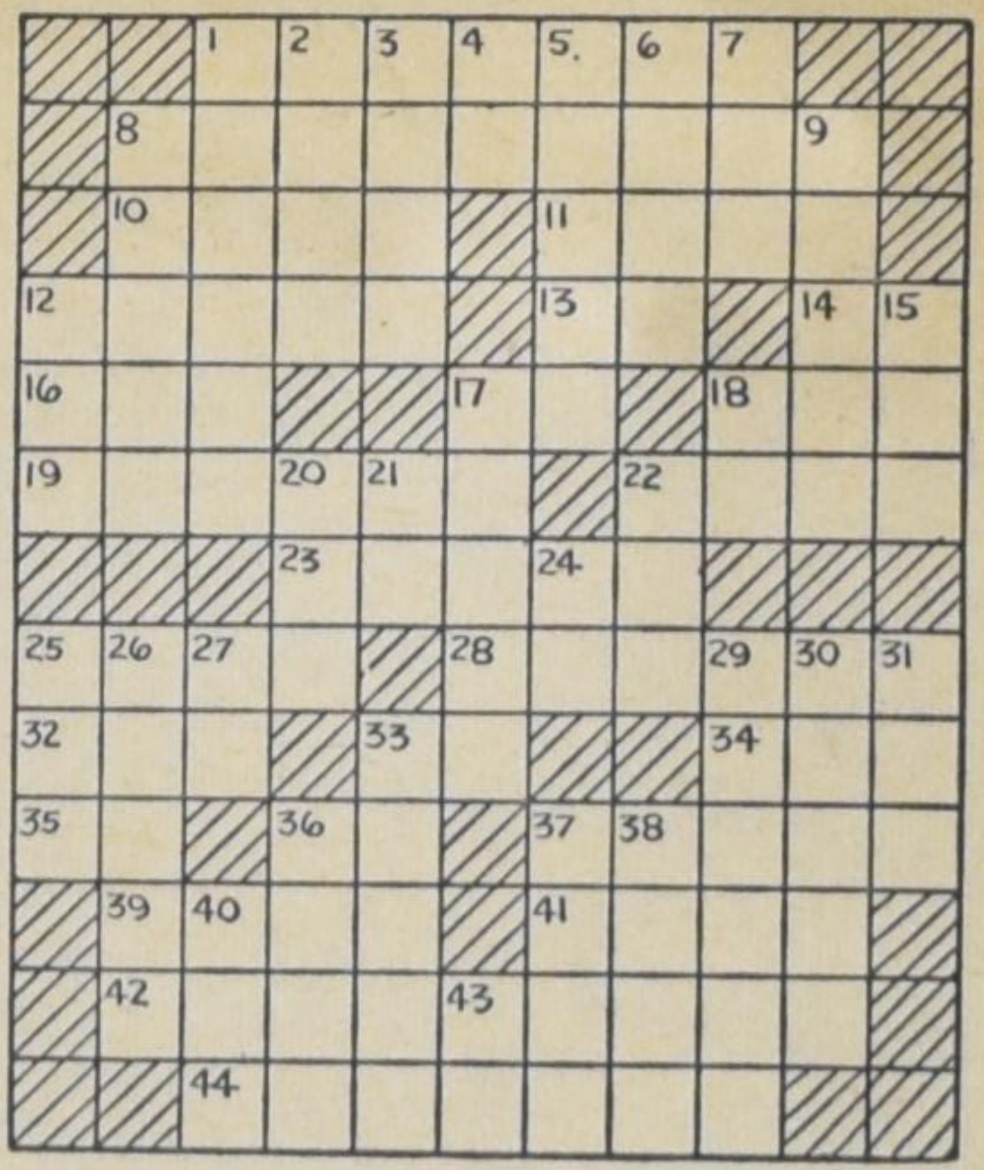

ACROSS

1. To hold (an opinion)
8. Serving to protect
10. Insects
11. Killed
12. Faultily
13. Diphthong
14. Print measure
16. A choking bit
17. Close to
18. Constellation
19. Heat, as glass, to set colors
22. Reduce to pulp, as bananas
23. A creed
25. One of the Aleutian Islands
28. In no manner
32. Pronoun
33. Fish
34. Joshua's father
35. Jumble
36. Bachelor of Science: abbr.
37. Beasts of burden
39. Genuine
41. Nutriment
42. Disputable
44. Repentant regret

DOWN

1. Gentle
2. Newts
3. Minus
4. At home
5. A writing of Emerson's
6. Mean
7. Adam's helpmate
8. The cony of the Old Testament
9. Pitchers
12. Moslem title
15. Moon angel
17. Mix
18. Rough lava
20. Shield
21. One hundred sq. meters
22. Cut
24. Note of the scale
25. Viper
26. Ordinal of three
27. "—— deum"
29. Removable leather in a shoe
30. Kind of leather
31. Half ems
33. Mohammedan religion
36. Infant
37. At a distance
38. Weeps
40. Ever: poet.
43. As far as

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(33)

Jansie sat staring at the girl, waves of incredulity breaking over her. "Why — I — Chris, I couldn't! That money is for —" she faltered in confusion.

"Look, Jansie," Chris was all business now, "you haven't had a nice dress since I can remember! Even your church dress is made out of one of Mamma's old ones, and it's faded, awfully faded. Now, you just get right up from there and take some of this money, and we'll go down and buy you a really nice dress to wear to my graduation tonight!"

Jansie threw aside the sheet and crawled out of bed. "I ain't going to do no such-a thing, Chrissie Sanders," she announced, but her tone was already lacking conviction. After all, this was Chrissie's big day, and if Chrissie wanted her to wear a new dress, why —

"I really think," Chris went on thoughtfully, "that we ought to put the rest of that money in the bank after we buy your dress. It's kind of foolish to leave it lying around here where just anybody could come in and get it. We'll start a college fund!" She ran to the bureau and, picking up a brush, went to work on her curls. "Come on, Jansie, let's get started."

Jansie looked doubtful and stubborn at the same time. "I ain't said I'll buy no dress," she announced. "And I ain't so sure about banks, neither!"

"Oh Jansie," Chris grinned and pulled up her nightgown off over her head, "everybody has money in banks and —"

But Jansie's face was musing as she pulled the sheets into smoothness on the bed. "I wonder," she said half-loud, "how much goods it would take to make me a dress. I wouldn't want to waste —"

"Jansie!" Chris paused in her dressing to stare across the bed at the older woman. "You aren't considering making a dress, are you?"

Jansie smiled gently. "You might just try looking at me, Chrissie," she suggested wryly, "and tell me where you figure I could buy a ready-made dress to fit me."

Chris stared for a moment, then her eyes grew uncertain and fell. "But how are you going to make a dress in a day, Jansie?" she asked.

"I guess Miz Cockrill will be able to help us," Jansie said cheerfully. "We can work on her sewing machine."

Chris stood for a long moment and her hazel-eyes were quiet, but there was a pity within their hazel depths. "All right, then, Jansie," she agreed gently, but very stoutly, "I'll go buy some material for you if you want me to, and we'll make it, then."

So when Chris came home with the dress material and a bank deposit book for the rest of the lease money, Jansie trudged across the prairie to Grandma Cockrill's.

"Of course I'll help you, Jansie." The old lady was pleased. "I ain't much good at the fancy parts since I've had this arthritis in my hands, but I can still cut, and you can use my machine."

Jansie laid the unopened bundle on the table in Grandma Cockrill's kitchen and handed the little red bank book across to her friend. "I wanted you to see this, Miz Cockrill," she said with a shy pride. "This here is to help send Chrissie to college this fall!"

"To college!" Grandma Cockrill took the bank book, eyeing Jansie through her spectacles as she did so. "Why, that's wonderful, Jansie! But how are you going to manage it?"

"I don't know exactly," Jansie confessed, "But we've got this start and I hope to keep selling some of my lace now and then. Chris is getting a scholarship, too, for having the highest grades. And she can work, while she goes, I reckon."

"My! My!" Grandma Cockrill studied the bank book through the lower part of her bifocals. "Fifty-six dollars! You girls are doing fine!"

"We had sixty until Chris took out four to buy me this dress material." Jansie opened her bundle to reveal shimmering folds of soft blue crepe. "I didn't want her to," she added defensively.

"She did exactly right," Grandma Cockrill said stoutly. "You have needed a new dress for a long time, Jansie, and it's high time you had it! Besides, you want to do credit to the smartest graduate in the whole bunch, don't you?" She picked up the lovely silk in her work-gnarled, old hands. "And now, I guess we'd better get right at it! I'ts going to hump us to make a good dress in one day, even granted we don't have to do any ripping!"

But the dress progressed as if it, too, were conscious of the importance of the occasion. It was finished by five o'clock, and Jansie took it home with Grandma Cockrill's blessing. "Now don't you go cringing up there to the school tonight," the old lady admonished briskly. "Hold your head up with the best of them, Jansie. You got a mighty lot to be proud of!"

Which was all very well for Grandma Cockrill to say, Jansie reflected sourly, as she stood that evening in front of the wavy mirror in her bedroom. Miz Cockrill had always been as straight and upstanding as — and she borrowed a phrase from one of Annie's old novels — as a pine tree. Although she herself had never seen a pine, it sounded right, somehow. But me, she thought as she turned and discontentedly surveyed the strange line that her back and body made, even in the softening folds of the new blue dress, me, I'm just like one of them gnarly, little, old scrub-oaks! Ain't nothing on earth, not even dressing me up like a Christmas tree, going to make me look like anything!

Crossly, she jammed her old hat well down over her hair and ears, and picking up her purse, set off for the school. Chris had gone on an hour earlier, looking serene and sweet in her white graduation dress.

But Jansie's discontent faded as she walked slowly through the quiet twilight of the late spring evening. The road to town was dreamy with the deepening season, and even the crunch of her feet on the gravelly edge of the lane was satisfying. Now and then a car passed her.

She looked interestedly at the new little houses that pushed, like a vanguard, toward the prairies about the old Lewis place. Town's getting bigger, Jansie thought placidly, we're going to be living right in the middle of things before you know it! But the short-cut that she took across a vacant half acre was still sweet with the minute activity of small wild things. And even as she shuffled along the narrow line of the pathway, a cottontail scampered ahead of her and into the brush that still grew rank along the way.

The new houses looked raw and a little gawky against the violated prairie. Jansie, as she passed, looked shamelessly into open windows, where the first lights of evening silhouetted family activities as on a stage: men in undershirts and sock feet with the evening paper, children gleeful with the release of the first barefoot days, conscientious housewives doing the supper dishes. Now and then a phonograph blared into the still air, and once, she passed a house where a tinkling piano held forth.

It was a comforting sort of walk. I'm going to see Chrissie graduate, Jansie told herself. I've got a nice silk dress like any of the other mothers, and and Chrissie is the smartest of the whole class.

But as she drew nearer the school and saw the parked cars and wagons, the strolling couples, parents in two's, Jansie's misgivings returned with a rush. How was she ever going to go in there and face all those people!

She paused in the shadow of a hedge across the street and studied the situation. People were pouring into every door of the brick building, and it was a bewildering question as to which door was the back one. Chris had told her that one door came into the auditorium from the front, had urged her, in fact, to use that door in order to make sure that she get a good seat. But Jansie hoped with all the fervent shyness of her nature, that no unkind mischance would send her through that one! She'd do well to get in the back way, and under cover of as large a group of people as possible.

At length, goaded by the strains of the beginning overture as rendered by the high school orchestra, she slipped into a loosely grouped mass of people and made her way into the auditorium. Once inside, she drew a sigh of relief, for she was at the very back of the slanting room. It was easy then to slip into a neglected row of seats, unoccupied because of their position behind a pillar.

(To be continued.)

The best advice you can get!

Christian Marriage

by Rolf L. Veenstra

The author gives a clear picture of the Biblical standard of marriage, and as he does so he lists many suggestions to direct those who contemplate the same He is ever alert to the evil forces in modern life that seek to undermine this Divine Institution. As you read the book you are moved to realize the beauty of marrige relationship and the great responsibility such a relationship lays upon those who contract it.

There are 180 pages in this volume and they contain some of the wisest counsel on the question of Christian Marriage we have ever read . . . We would like to see a copy of the volume in the hands of all young people contemplating matrimony."

"The Evangelical Christian"

"Without hesitation we heartily recommend it to our young men and women.

Young people who are contemplating marriage and who pray that their marriage may be a successful one will greatly benefit by reading this book and join us in thanking its author for writing it."

"The Young Calvinist"

$2.90

Order your copy today!

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

CONFIDENTIALLY SPEAKING

DEAR CON & AD:

We have a happy family of seven. Except for little things, which happen in every family now and then, my husband and I have much reason to be thankful. And we are. However, I am becoming more concerned about our oldest daughter, who is eighteen years of age, and who is a student in grade twelve. Although she is sweet and co-operative at home, she does not seem to be interested in church or religion. This worries me not a little. Occasionally we talk about religion at home, but then she turns around and leaves the room. My husband is not worried about it. He says that it is her age, and that she will become more interested in religious matters as years go by. He is so confident about it that I start to doubt, whether my concern is justified.

CONCERNED MOTHER

•

DEAR CONCERNED MOTHER:

No doubt, many mothers will say that it is exactly the same way in their home: they worry much more about their children then father does. He is not worried at all. Many fathers seem to think, "it will turn out alright in the end." But will it? Your husband has not convinced you.

There are two attitudes to be avoided in dealing with teenagers, who are uninterested in the church and religion. The one attitude that there is nothing wrong which will not correct itself. That attitude overlooks the many really tragic cases which blight our christian homes. Teenagers without God too often become adults without God.

A second danger is that parents become overprotective and even begin to nag. It is just possible that your daughter is displeased not so much with what you say, as with the way you say it. This happens more often than parents are ready to admit. Perhaps you treat her as if she were only thirteen. We can think of nothing which rankles a girl in her upper teens more than to be treated as a child. She not only is a young lady, but should be treated as such.

You say that your daughter gives you no trouble at all, *except* in this one matter of church and religion. Apparently you too have real fellowship with each other as long as you talk about other things. When you start on "religion" she turns away. It seems to us that your first step should be to try to find out why. Does she perhaps think that your religion is only a system of truth? Do you allow sufficiently the joy and comfort of your faith to shine through in your daily living? Or is there another person who is detrimentally influencing her life?

You have mentioned that you occasionally talk with your daughter about the Lord. We are all inclined to think that witnessing, even to our children, is the same as *speaking* about the Lord, or admonish them. However, christian witnessing is often and to a great extent a matter of living. Moreover, it is a matter of faith, which is trusting, having confidence in God. You talk occasionally to your daughter about the Lord, but do you also talk regularly to the Lord about your daughter? The access to a person's heart is often blocked.

Con Fidential.

Ad. Visor

All kinds of questions may be asked and will be answered in this column. Letters should be addressed to the Editor of "Christian Courier" attention of Con and Ad, and do not need to be signed.

On Second Thought

Comment On Current Reading

STUDENTS MARKING TIME

Some time ago this column commented on high school dropouts. The problem concerned teenagers who face unemployment upon leaving school prematurely. They were asked to think of their future and advised to stay in school.

Dr. Gilbert S. Elliott, assistant professor of Sociology at San Diego State College in California, wonders if such advice is sound. In *The National Observer* (March 23, 1964) he asks: "Does it do any good to force youngsters, who don't fit, to stay in school? Must everyone 'play the game', whether or not he has a chance to succeed?"

The school in our society is a creature of the middle class. Lower-class youth are forced to compete with middle-class youth for grades and other status rewards. Youths from the lower classes are not adequately prepared for the competition encountered at school.

"The early training at home and the attitudes and values of their parents limits their chances of success (Italics mine), so the author argues.

This side of the problem was also emphasized by Marion B. Folson. In his article in the *Saturday Review* (January 11, 1964), Folsom said: "The most difficult part of the problem is little intellectual interest, growing up in environments in which the value of education is unclear."

Dr. Elliott says that it does not do any good to keep reminding students from such homes that they do not belong in the middle class school system.

Why not let these unproductive students drop out? One answer may be that there are no jobs available for unskilled and untrained young people. In other words, the unemployment problem is being kept down by keeping the kids in school. But how long will that last? And does it solve any problems permanently? Does the unemployment threat really justify keeping healthy youths in a school for which they do not seem to be equipped?

The educational standards of the school are rapidly rising and they will be increased much more in the near future. Yet, the abilities of the potential dropouts are *not* enlarged. Sooner or later the person with limited capacities will find himself out of place. He will be displaced, not only in a school which is beyond his intellectual level, but also in a society that affords no place for unskilled persons.

Canada apparently has seen this problem and coped with it adequately. In the province of Ontario, for one, numerous vocational and technical schools have been instilled into the school system, so we are informed. But the United States is still laging.

Students, marking time in a super-standard high school are still sighing, "how long?". Their teachers, seeing much precious time wasted on students who do not care to study anyway, may repeat the cry. Ambitious students with a real motivation to study see the attention they need from their teachers scattered in futile by-products of the school: baby-sitting, problem-solving, police-duties, and the like. They too, sigh, "How long?" Does anyone hear them?

The over-emphasis on studying today may tend to produce a race of "all Chiefs and no Indians". But it need not be so. And it cannot be so. The question which must prayerfully be considered at home should not be, 'How can I do best for myself?'. But the question is, 'What is best for me?'.

There is no getting away from a proper course of training in any profession. Even the most menial type of work requires some degree of training. Calvin as a young man wrote that ". . . Every individual's line of life is, as it were, a post assigned to him by the Lord." (*Institutes*, Book III). Bill Lomp has understood what that means for his life. He sees his work in the gar . . ., or Sanitation Department, as a God-given task. He is determined to apply all the vigour of his facilities to the service of the Lord. With his background, his innate abilities, his potentials, he has made garbage collecting a successful career. He has done what is best for him.

Has the drive for Christian secondary schools led us to forget a group of young people who are capable of performing well on the vocational level? Has our idea of progressive education put us in the overdrive, so that we have bypassed an important phase of education? Have we, in setting up high schools, provided for what most people want for their children, and neglected what many young people need? If so, then we too, are on the way to becoming a middle-class school society. And we are depriving lower-class fellow Christians of the instruction which they need very badly.

The basis for the school lies with the parents. Education begins at home. The responsibility of providing adequate training for young people with less than superstandard high school ability lies with you.

Cor W. Barendrecht